

DE ZEVENTIGSTE WEEK VAN DANIËL

Hartelijk dank broeder Neville. Goedemorgen vrienden.

Het is een voorrecht om hier vanmorgen weer terug in de tabernakel te zijn om deze geweldige boodschap voort te zetten die we trachten uit te leggen: deze *Zeventigste week van Daniël*. En we zijn blij om zovelen te zien die bijeengekomen zijn op deze hete dag en . . . maar het spijt ons dat we niet voldoende zitgelegenheid hebben. Te zien dat mensen zo opeengepakt zitten en rondom staan: het maakt het onhandig. En omdat u niet zo comfortabel bent zoals u zou moeten zijn, maakt dat het moeilijk voor u om het te verstaan. Maar we zullen alles doen wat we kunnen om het snel te laten verlopen.

² En—en vandaag hoop ik dat u, als ik een beetje lang van stof ben, dat u mij wilt excuseren, want dit is de tijd waarop deze boodschap precies moet worden vastgesteld—precies de tijd om het nauwkeurig vast te stellen. We hebben het in drie delen ingedeeld, zodat we er zeker van konden zijn dat we het begrepen.

³ Nu, natuurlijk weet de—de zichtbare gemeente dat deze—of deze boodschappen op de band worden opgenomen. En ze worden over de hele wereld verzonden. Vrijwel elk land ontvangt deze banden—over de hele wereld. En ik zou dit willen zeggen tot de luisteraars van de band, waar u ook bent, in welk deel van de wereld u zich ook bevindt: dat er misschien enkele dingen hierin zijn waarmee u het misschien niet met mij eens bent over de leringen die ik—ik geef. Maar ik zou willen zeggen, broeders: misschien, dat als u het zou uitleggen op de wijze dat u het zag, het anders zou kunnen zijn dan wat ik zou geloven. Maar ik zou graag willen luisteren naar wat u te zeggen hebt.

⁴ En het is met de gedachte dat ik deze boodschappen breng, van de . . . Gods Woord—in mijn hart. Het is voor de opbouw van de gemeente—voor héél de gemeente—de gemeente, universeel gezien; Christus' gemeente—universeel. En ik geloof zeker dat we leven in de laatste dag. En mijn poging om dit uit te leggen—en echter niet te proberen het op de een of andere kant door te slaan. Ik heb me daar nooit, voor zover ik weet, schuldig aan gemaakt.

⁵ Vaak horen mensen van de banden en zeggen ze: “Wel, ik was het daar niet mee eens. Hij kent gewoon zijn leer niet—kent de Schrift niet.” Wel, dat—dat kan allemaal waar zijn. Ziet u? Ik zou niet zeggen dat dat niet waar is.

Maar voor mij: ik—ik bestudeer het en neem geen—geen woorden. . . Ik lees wat andere mensen te zeggen hebben—en waardeer ze. Alles wat iemand zegt: ik waardeer het. Maar dan: dan breng ik het naar God; en ik blijf erbij totdat ik het kan uitleggen van Genesis tot Openbaring, en het dan allemaal in de Bijbel kan zien aansluiten. En dan weet ik dat het wel ongeveer goed zit. En natuurlijk: waar u gelijk hebt, dat is slechts één plaats waar ik van de—de lijn ben afgeweken. En misschien waar u verkeerd bent, of juist, dat is waar ik van de lijn ben afgeweken, en omgekeerd.

⁶ Dus we waarderen jullie fijne mensen allemaal die hier vanmorgen in het gehoor zijn, en voor u fijne mensen die deze banden horen. En wij. . . Alles wat gedaan wordt, het is allemaal voor het Koninkrijk van God. Ik heb vele fijne vrienden over de hele wereld die ik erg waardeer, en waarvan ik geloof dat ik een eeuwigheid met hen zal doorbrengen. En het zou niet in mijn hart zijn om te proberen om—om die mensen op enigerlei wijze te misleiden, maar om te proberen alles tot stand te brengen wat ik kan om hen te helpen.

⁷ Ik voel me zoals Salomo toen hij bad en zei hem wijsheid te geven zodat hij in staat zou zijn Gods volk te leiden. Dat is mijn oprecht gebed.

⁸ Mijn medewerkers met mij hier, rondom: ik zie broeder Mercier en—en broeder Roy Borders, en broeder Neville en Billy Paul, mijn zoon. Gene is hier ergens—en de broeders, Teddy, en de anderen. Ik waardeer al deze mensen die mij komen helpen.

⁹ Ik herinner me hier niet lang geleden: broeder Leo: een—een visioen dat hij had; droom, zo noemde hij het, op een nacht—toen we elkaar voor het eerst ontmoetten: dat hij een grote piramide zag—piek—hoog in de lucht. En ik was daarboven ergens aan het prediken en hij klom naar boven om te zien wat het allemaal betekende. En toen hij daar boven op deze piek kwam—wel, zei hij: ver weg in een soort zilverachtig licht, of als een schotel, stond ik te prediken tot de mensen. En hij trok mijn aandacht en ik keek om naar hem. En hij zei: “Hoe bent u dáár ooit gekomen? Hoe zou ik daar kunnen komen?”

¹⁰ Ik zei: “Leo, niemand kan hier komen. God moet een man hier brengen. Nu, u moet niet hierboven komen. U moet naar beneden gaan en getuigen tot die mensen daar beneden nadat u het gezien hebt dat het de waarheid is—dat dát de waarheid is.” Leo klom weer naar beneden om tot de mensen te getuigen.

¹¹ Hoe lang is dat geleden, broeder Leo? Verscheidene jaren, nietwaar? Verscheidene jaren. Sindsdien, voor zover ik weet, is hij daar trouw in geweest, getuigend tot de mensen dat de bediening van God komt. Nu. . . en ik—ik wil niet dat het van mij komt. Als het van mij is, dan is het niet goed, want er is geen goed in een mens. Ziet u? Het moet van God komen.

¹² Nu, wanneer ik rondkijk . . . Gistermiddag schudde ik de hand van mijn vriend, broeder West. Ik heb hem nog niet in het gebouw opgemerkt—ja, nu wel—vanmorgen. En weet u hoe ver die mensen rijden, helemaal van daar in—in Alabama, om hier zondag te komen—van helemaal onder in Alabama!

¹³ Broeder Welch Evans—ik heb hem afgelopen zondag gemist. Iemand zei dat hij hier vandaag was. Die mensen rijden van Tifton, Georgia om hier te zijn. En de broeder die hier zit, zijn partners. Zovelen! Broeder Palmer, uit Macon, Georgia. En ik zie geloof ik zuster Ungren en hunnie daar achterin. Zij komen helemaal uit Memphis, Tennessee. Nu, denkt u . . . En anderen van andere plaatsen. Heb hier net een dame ontmoet uit . . . helemaal uit Zuid-Carolina.

¹⁴ Nu, denkt u dat mensen hier . . . Ik keek rond—vanuit Chicago, en gewoon verscheidene plaatsen, die honderden en honderden mijlen rijden, alleen maar om de dienst bij te wonen. Dan, wanneer ze hier komen: geen ruimte om te gaan zitten. Geen ruimte met airconditioning; een oud, heet gebouw om in te staan—zweet afvegend. Het geld van de tafel van hun kinderen nemend om hier te komen luisteren naar die boodschap. Bedoelt u mij te vertellen dat er geen—voorbij deze stroom ergens—dat er geen plaats is waar ze naartoe gaan, een dezer dagen? Zeker wel. Dat is trouw zijn! Die mensen zijn tienden-betalers. Niet alleen komen ze, ze brengen hun tienden en offers binnen en brengen het in het huis van de Here—proberend te doen wat juist is. God zegene rijkelijk een trouw volk als dat! Gods barmhartigheid en genade zij met hen.

¹⁵ Ik zie mijn vriend Charlie Cox, hunnie uit het zuiden van Kentucky. En gewoon overal, kijk je om je heen, zie je mensen uit verschillende plaatsen.

¹⁶ Deze jongeman die daar zit—ik kan zijn naam niet noemen; ik ontmoette hem in Chicago. Maar u komt van een of andere Bijbelschool hier ergens elders vandaan, nietwaar? [De broeder zegt: “Springfield, Missouri.”—Red.] Springfield, Missouri; Assembly of God Bijbelschool. Ja. Nou, prima. Ziet u, ze komen gewoon overal vandaan, in deze kleine oude kerk.

¹⁷ Denk eens: ongeveer . . . rond dertig jaar geleden toen ik de hoeksteen die ochtend legde— ik stond daar op Seventh Street, één stadsblok verderop. Ik was nog niet eens getrouwd—nog maar een jonge man. En ik zag een visioen van mensen hier samengepakt en opeengehoopt, overal vandaan. En ik was zo blij, als ik achter de preekstoel stond. En dat is toen Hij mij vertelde: “Maar dit is niet uw tabernakel.” En Hij zette mij neer onder het uitspansel. En u kent de rest van het verhaal, dat op het schutblad van de Bijbel staat geschreven dat daar in de hoeksteen ligt.

18 Ik ben zo dankbaar voor u mensen. Ik kan niet . . . Dat—dat is zo weinig, om—om gewoon te zeggen: “Wel, ik ben dankbaar voor u.” Maar ik bid voor u. Ik geloof in u. Ik geloof in uw ervaringen, van God. Ik geloof niet dat een man of vrouw honderden en honderden mijlen zou rijden om hier te komen om te laten zien wat voor kleren ze droegen. Ik—ik denk niet dat ze dat zouden doen. Nee. Ze zouden hier niet komen om alleen gezien te worden. Ze komen hier omdat ze diep en in oprechtheid begaan zijn met de redding van hun zielen. Mijn gebed is: “God, help mij—help mij, om tenminste half zo oprecht te zijn, om te proberen hen te bedienen met alles wat in mijn hart is, en opziend naar God.”

19 De boodschap die u vanmorgen ziet—het staat op het bord hier uitgetekend. Het is alleen maar om te maken . . . om het uit te leggen als ik bezig ben— om te proberen te maken . . . dat u zou mogen begrijpen waar ik over probeer te spreken.

20 En deze *Zeventig weken van Daniël* is één grote studie geweest—twee dagen en twee avonden bijna ben ik er, aan het einde van de week hier, ben ik ermee bezig geweest—proberend te vinden welke woorden te zeggen als de waarheid. Het moet overeenstemmen met de rest van de Bijbel. Ziet u? U kunt het gewoon niet nemen, slechts één klein Schriftgedeelte, en een—een opvatting vormen en dan zeggen: “Wel, dit is wat dit zegt,” en u dan omkeren en zeggen: “Wel . . . maar hier zegt het iets anders—spreekt het *dit* tegen.” Het kan dat niet. Het moet de hele tijd door hetzelfde zeggen. Als u dat niet doet, wel, dat . . . dan bent u—bent u verkeerd. En dat is de wijze waarop ik geprobeerd heb het te onderwijzen.

21 Tussen haakjes: op de banden—omdat het op de banden staat: de grootste kritiek die ik heb op banden, van mijn broeders in de verschillende delen van de wereld, is geloven in de genade van God; dat ik onderwijs op de wijze dat ik dat doe: “dat wij voorbestemd waren vóór het begin van de wereld.”

22 Mijn Pinksterbroeders . . . natuurlijk weet ik dat uw opvattingen wettisch zijn, ziet u; en ik—ik weet dat het een beetje verstord is voor uw zienswijze. Maar zou u, als een Christenbroeder, zou u het gewoon genoeg aandacht willen geven om op uw knieën te gaan, voor God, met uw Bijbel, en God te vragen het u uit te leggen? Zou u dat doen? Zou u het wettisch gezichtspunt willen nemen en proberen het te laten aansluiten van Genesis tot Openbaringen?

23 En: “Het zaad van de slang”—dat is de crux; veel mensen geloven dat niet. Maar als u gewoon in Genesis zult lezen, zei de Bijbel dat de slang een zaad had. “En Ik zal vijandschap zetten tussen het zaad van de slang en het zaad van de vrouw.” Dus de slang had een zaad. En als het zaad van de slang geestelijk was, dan was Jezus geen man; dus het Zaad van de vrouw was

geestelijk. Ze hadden beiden zaden en de vijandschap is er nog steeds. De slang had een zaad. En als u gewoon uw Bijbel wilt nemen en neer wilt gaan en heel eerbiedig voor God zult zijn, geloof ik dat God het u zal openbaren.

²⁴ En als u het niet begrijpt: ik—ik ben te allen tijde beschikbaar om mijn uiterste best te doen om u te helpen, door een brief of door—of door een persoonlijk gesprek of wat ik maar zou kunnen doen om u te helpen. Natuurlijk beseffen we dat dat een mens niet redt, noch veroordeelt het een mens; maar het brengt alleen licht op het onderwerp dat we allemaal zo hard proberen de mensen te laten zien. Ziet u? Het brengt alleen maar licht.

²⁵ Nu, voor het gehoor dat zichtbaar is: ik zei dit vanwege de banden, ziet u, en deze banden gaan overal heen.

²⁶ Nu: laten we ons hoofd even een ogenblik buigen voordat we de Auteur van dit Woord benaderen. En hoevelen in het gehoor vanmorgen zijn behoeftig, en zeggen gewoon: “Ik ben behoeftig. O God, wees mij genadig?” De Here zegene u. En voor degenen die de band zullen horen: wanneer u hem hoort, moge God uw verzoek toestaan.

²⁷ Onze hemelse Vader, wij zijn een dankbaar volk, alsook een onwaardig volk. Maar wij naderen Uw troon van genade vanmorgen omdat wij geboden zijn te komen. Jezus zei: “Vraagt u de Vader wat het ook zij in Mijn naam: Ik zal het doen.” Nu, wij weten dat dat waar is.

²⁸ En hier in het gehoor en daar in het—het land waar de banden heen zullen gaan, zullen er waarschijnlijk tienduizenden wedergeboren Christenen zijn die dit horen. En wij weten, Vader, dat wanneer wij wedergeboren zijn, dat onze geest van boven geboren is. Het is de Geest van God, de Heilige Geest, op ons. En wij beseffen dat die Heilige Geest almachtig is en alles voor ons kan doen wat wij verlangen om gedaan te worden. Dus, hemelse Vader, willen wij U vragen om ons geloof voor die Geest vrij te maken, zodat het in staat zou mogen zijn voor ons vanmorgen, en voor de heerlijkheid van het Koninkrijk van God, al deze verzoeken en verlangens te verlenen. zodat wij genezen mogen worden van onze ziekten, en onze aandoeningen, zodat wij onze God mogen dienen met alles wat in ons is.

²⁹ Open onze oren van begrip vandaag, en terwijl ik tracht deze grote vraag naar voren te brengen en deze in de gedachten van de mensen tracht op te helderen. Nu, ik heb het hier uitgeschreven, Here, op papier, en ook getekend op dit bord, deze kaart, maar totaal ontoereikend om het uit te leggen. Nu roepen wij U aan—de grote Meester—Die het Woord schreef, Die het inspireerde—Die het aan de profeet Daniël gaf. En we bidden dat U de inspiratie vanmorgen zult zenden, in deze laatste dagen, zoals hij zei dat het Boek gesloten zou zijn tot op deze tijd, dat U ons inzicht zult openen. En moge er een zacht grond van geloof in ons hart zijn

dat het Woord houvast laat geven, en leven, en de bomen van gerechtigheid in ons leven voortbrengen, waarvoor het bedoeld is. Ons geloof in God, moge het dat voor ons vanmorgen verlenen. Want wij wachten nu nederig en wijden onszelf aan U toe, in de naam van Jezus Christus. Amen.

³⁰ Nu, wij zijn dankbaar voor vanmorgen, voor de grote gelegenheid opnieuw om deze bladzijden van Gods eeuwige Woord te openen.

³¹ Nu, de reden dat ik het op mij heb genomen om te proberen dit uit te leggen, is omdat we door het boek Openbaringen gaan; en we zijn net door de zeven gemeentetijdperken heen gekomen. En dan, aan het einde van het 3e hoofdstuk van het boek Openbaringen, wordt de gemeente van de aarde weggenomen, omhoog de heerlijkheid in. En ik heb, probeerend, met heel mijn hart, om dit tot de mensen te krijgen; dat zij verwachten dat iets gaat gebeuren, dat ze geschreven zien staan in het boek Openbaringen, terwijl het niet van toepassing was op het gemeentetijdperk. En we zijn dichterbij het einde dan u denkt.

³² Een paar avonden geleden... Billy, mijn... of mijn schoondochter, liever gezegd, belde mij op, diep in de nacht, en zei dat er een man was, genaamd Andy Herman, die een neef van mij is, die op sterven lag in het ziekenhuis. Ik ging heen om hem te zien. Ze hadden hem verdoofd; ik... zozeer dat hij sliep, en ik kon niet met hem praten. De volgende morgen... Ik vroeg God om hem in leven te houden tot ik kon... Andy is een goede man, maar hij was gewoon geen Christen. Hij is geen oom; hij is een neef, trouwde met een nicht van mij.

En toen, toen tante Ade het mij vertelde, daar staande—ze zei: “Billy, al deze tachtig jaar van zijn leven heeft hij God niet gediend. Maar,” zei, “een paar weken geleden zat hij in huis...” Hij... tachtig jaar oud—hij doet natuurlijk niet veel handwerk. Maar zei... .

Hij riep haar en zei: “Ade, weet je wat? Christus kwam hier vóór mij, net een paar minuten geleden.”

Ze keek hem aan, zei: “Andy, ben—ben... Wat is er aan de hand?” Ze zei... .

Hij zei: “Nee. Hij stond hier recht voor mij en Hij zei iets.”

Zei: “Wat zei Hij?”

“Het is later dan je denkt.”

³³ Binnen een paar weken daarna, twee of drie weken, kreeg hij een beroerte en lag verlamd ginds in het ziekenhuis, op sterven. Ik zei: “Tante Ade, schaam je, dat je mij, of iemand, niet geroepen hebt om zijn hart in de juiste toestand te brengen voor dit uur waarin hij nu is aangekomen.”

³⁴ Ik vroeg de Here de volgende morgen toen ik... Hij kon niet praten, dus ik vroeg hem gewoon. Ik zei: “Kunt u me horen, oom

Andy?” En hij—hij kon een beetje met zijn hoofd knikken en zijn kaken bewegen. Ik bad voor hem, liet hem zijn zonden voor God belijden. Ik wilde hem dopen—en tante Ade wilde gedoopt worden.

³⁵ En ik ging door de gang om een jonge dame te zien die hier in de buurt woont, die ze naar het psychiatrisch ziekenhuis zouden sturen, en de Here deed iets groots voor haar: kwam thuis.

Toen, op de weg erheen, ontmoette ik een kleurlingzuster—en zij zei: “Bent u niet broeder Branham?”

Ik zei: “Dat ben ik.”

Ze zei: “Herinnert u zich mij? Ik ben mevrouw Drye.”

³⁶ En ik zei: “Ja, ik geloof van wel. Pete Drye en hunnie.” Ik zei: “Ja, ik—ik herinner me u.” Ze keek de kamer in en toen we erin gingen . . . Ik vroeg me af waarom ze dat zei. En daar was oom Andy, had zich in het bed opgericht, en zat daar zijn handen en armen aan het bewegen zoals ieder ander, proberend om het ding, het bed—ding neer te krijgen zodat hij eruit kon komen en weg kon. Nu komen ze om gedoopt te worden in de naam van de Here Jezus, hij en zijn vrouw.

³⁷ Dus—maar waar ik dat voor zei: het is later dan we denken. En ik geloof dat deze *Zeventig weken van Daniël* het ons zullen doen begrijpen.

³⁸ Nu, de meeste van onze Pinksterbroeders, wat ik eerder heb gezegd, op de band, dat ze het hier niet mee eens zijn. Ze kijken uit naar een groot, krachtig iets dat gaat gebeuren. En mijn broeders, als u heel aandachtig luistert en niet . . . en luistert, zult u ontdekken dat dat grote, machtige iets al geweest is. Jezus staat gereed om terug te keren.

³⁹ De gemeente gaat weg bij het 3e hoofdstuk van Openbaringen. Niets werd daarin gezegd over, niets, maar slechts dat het laatste de laatste boodschapper van het tijdperk was. Dan hebben we te maken met de Joden tot de wederkomst met de bruid in het 19e hoofdstuk. Vanaf het 6e tot en met het 19e hoofdstuk is allemaal Joods.

Dat is waar ik heen wil, voor mijn goede broeder hier tijdens deze zegels, broeder Wood, die voorheen Jehovagetuige was, hij en heel zijn gezin hier vanmorgen: dat die “144.000” niet—niets te maken hadden met de heidenen. Het zijn Joden. Ziet u? En het is niet het mystieke lichaam van Christus op aarde vandaag.

De bruid is dat mystieke lichaam. Door de Heilige Geest zijn wij gedoopt in dat mystieke lichaam.

⁴⁰ Nu: wij weten dat, in het boek Daniël hier, waar we hebben gelezen—we zullen gewoon opnieuw lezen, omdat het Zijn Woord is. In het 9e hoofdstuk van Daniël, 24e vers.

Zeventig weken zijn bepaald over uw volk en over uw heilige stad, om de overtreding te beëindigen, . . . om een einde te maken aan zonde, en om de ongerechtigheid te verzoenen, en om immerdurende gerechtigheid te brengen, en om het visioen te verzegelen en de profetie, en om het Allerheiligste te zalven.

25e vers: “En weet daarom en versta, dat vanaf . . .” Nu, dat is waar we over gesproken hebben; en we eindigden daarmee afgelopen zondagavond: “het zalven van het Allerheiligste.” Hier is waar we vanmorgen beginnen, bij het 25e vers. “En daarom . . .”

Weet daarom en versta dat vanaf het uitgaan van het bevel om te herstellen en Jeruzalem te herbouwen (dat is “uw heilige stad,” ziet u) tot op . . . Messias, de Vorst, zal zijn zeven weken en tweeënzestig weken; en de straat zal weer herbouwd worden, en de muren, en ook in moeilijke tijden.

En na tweeënzestig weken zal de Messias afgesneden worden, maar niet voor hemzelf; en het volk van de vorst die zal komen, zal de stad verwoesten, en het heiligdom; en het einde daarvan zal zijn met een grote vloed, en tot het einde van de oorlog toe staan verwoestingen vast.

“En . . .” Nu, onthoud: dat is het einde van de oorlog. We hebben het op het bord hier. “En,”—nu beginnen we met iets anders.

En hij zal het verbond sluiten met velen, één week lang; en in het midden van de week zal hij het slachtoffer en de offergave doen ophouden, en voor het overspreiden der gruwel zal hij het woest maken, ook tot de voleinding toe, (dat is alles), en hetgeen vastbesloten zal worden uitgestort over het woeste.

⁴¹ O, wat een les! Ik zei onlangs tegen mijn vrouw: “Ik vraag me af of de mensen het werkelijk vatten.” Nu, ik wil dat u het begrijpt. Ga niet . . . Als u—wij hier de hele dag moeten blijven, blijf gewoon. Nu, we—we willen het begrijpen. Ziet u? We—we willen weten dat het de waarheid is. En, u . . . als u het maar slechts kunt zien! En ik zal vragen of misschien . . .

⁴² En dan, na afloop—ik ga de tekening hier laten hangen—en u—u kunt het overtekenen—na afloop; hier vanmiddag binnenkomen, wanneer u maar wilt, en de kaarten overtekenen, enzovoort. Het zal u helpen het te begrijpen. Dat is de reden dat ik het daar plaatste: zodat u het zou begrijpen.

⁴³ Nu, laten we het even herhalen, zodat we een basis kunnen krijgen. Nu, er was . . . Daniël was bezorgd over zijn volk, omdat hij Jeremia de profeet had gelezen, en begreep dat Jeremia had gezegd dat ze 70 jaar lang in ballingschap zouden zijn. En toen—hij zag toen dat ze al 68 jaar lang in ballingschap waren geweest,

dus hij wist dat de tijd aanstaande was. Dus zette hij al zijn werk opzij, trok als het ware de zonweringen van al zijn dagelijkse taken neer. Richtte zijn aangezicht tot God, deed zak en as aan, en ging vasten en bidden, zodat hij zou mogen begrijpen wanneer die tijd zou zijn. Dán zien we, zoals ik al eerder heb gezegd . . .

(Zou u dat even een klein beetje *die* kant op willen draaien?) De ventilator, hij staat gewoon een beetje te hard. Ik word er hees van. Dan . . . (Dank u, broeder.)

⁴⁴ Nu: dat we ontdekken dat Daniël, hij wilde deze informatie voor zijn volk. En ik denk: als Daniël, bij het lezen van de profeten, vóór hem, en dit soort begrip had, dat hij nabij het einde was, en God zocht om erachter te komen hoe dichtbij het einde was, dan denk ik dat we gerechtvaardigd zijn door te zien dat we aan het einde van de weg zijn, nu, niet om zak en as aan te doen, maar de dingen van de wereld af te werpen, en onze zorgen van dit leven, en God te zoeken om erachter te komen in welke dag van het jaar we ons bevinden, omdat we zien dat we aan het einde zijn— en zodat de gemeente zal vasten en bidden, en gereed zal zijn. Daarom heb ik getracht het op mij te nemen . . . Niet wetend hoe dit uit te leggen, omdat ik het elke keer liet liggen en zei: “Die zeventig weken van Daniël,” omdat ik het niet kon begrijpen. En daarom heb ik het nu op mij genomen om te proberen het uit te leggen. En ik geloof, door de hulp van de Here, dat ik het kan doen, met Zijn genade— om het te brengen tot waar . . . u te tonen hoe dicht wij zijn bij het komen van de Here.

⁴⁵ Nu, Daniël was er maar twee jaar vandaan. Dan ontdekken we dat, terwijl hij in gebed was, de engel Gabriël naar hem toe snelde, en hem niet alleen uitlegde wanneer zijn volk uit ballingschap ging, maar ook alles wat bepaald was voor zijn volk—alles wat nog overbleef voor zijn volk; hij zei: “Er zijn nog zeventig weken over voor de Jood.”

⁴⁶ Dan ontdekken we dat Hij een zesvoudig doel had. En een ervan was om de overtreding te beëindigen; en—en om een einde te maken aan de zonde; om de ongerechtigheid te verzoenen; eeuwige gerechtigheid te brengen; het visioen en de profetie te verzegelen; en om het Allerheiligste te zalven.

⁴⁷ En wij namen, afgelopen zondagmorgen, Daniël in zijn toestand daar, biddende. Afgelopen zondagavond, en gaven de Schriften, zodat mensen het zouden lezen als ze thuiskwamen. Hebt u het gelezen? Vond u het mooi? Wonderbaar!

⁴⁸ Nu: het zesvoudige doel. En wij ontdekken dat, met dit zesde doel, “om het Allerheiligste te zalven,” we ontdekken dat “het Allerheiligste” altijd de gemeente voorstelde, de tabernakel. En het laatste wat gedaan moest worden, was het Allerheiligste te zalven; dat is de tabernakel van het duizendjarig rijk, waarin Hij zal wonen tijdens het duizendjarig bestaan, waarin wij zullen leven.

49 Nu: vandaag—nu benaderen we: “Wat zijn de zeventig weken?” En dit is een heel belangrijk deel: de zeventig weken.

50 Nu, wij weten dat de Schriften niet kunnen liegen. Zij moeten de waarheid zijn. En als deze engel, Gabriël, Daniël kwam vertellen dat er slechts zeventig weken over waren voor de Joden. . . Nu, wij zouden dat toepassen op een zesdaagse. . . of zevendaagse week. Maar in profetie wordt het altijd in gelijkenissen gegeven.

51 En dus, ongetwijfeld dat er door de tijdperken heen honderden maal honderden mensen zijn geweest, geleerden, bekwame mannen, die probeerden uit te leggen wat deze zeventig weken waren. En ik heb veel van hun commentaren erover gelezen. En ik ben zeer dankbaar aan meneer Smith, van de Adventkerk, voor zijn gezichtspunt. Ik ben dr. Larkin zeer dankbaar, voor zijn gezichtspunt. Ik ben dankbaar aan al deze grote geleerden, voor hun gezichtspunten hierover. En door ze te lezen, verlicht het mij veel, dat ik plaatsen kan vinden die juist lijken. Maar om de gezichtspunten te krijgen die ik—ik meende te willen uitleggen, doorzocht ik de encyclopedie op “tijd”, om erachter te komen wat “tijd” betekende.

52 En we ontdekken hier dat we “tijd, tijd en een gedeelte eens tijds” hebben. Wat is *tijd*? Wat is een *week*? Nu, dat is 3.430 jaar geleden sinds dit was—sinds God Zich bezig begon te houden met de Jood; vele, vele jaren geleden. Daniël was, het jaar v.Chr. . . en die tijd was 538 v.Chr.—538 jaar v.Chr. toen hij dit sprak, over “tijd, tijd en een gedeelte eens tijds.” En zeventig weken—kijk waar zeventig weken hem zouden brengen. Nou, hij was nog steeds in Babylon, na zeventig weken, en toch vertelde God hem dat dat al de tijd was die bestemd was voor het volk.

53 Nu, mijn gemeente hier weet dat door al de jaren heen ik u altijd heb verteld: “Als u wilt weten welke dag van de week het is: kijk op de kalender. Maar als u wilt weten in welke tijd we leven: let op die Joden.” Dat is het enige uurwerk. God heeft geen—geen bepaalde tijden voor de heidenen vastgesteld; er was geen bepaalde hoeveelheid tijd. En dat is waar ik denk dat vele grote schrijvers het door elkaar haalden en dit probeerden toe te passen op de Jood en de heiden, omdat Hij zei: “Uw volk.” Maar hij sprak tot Daniël, niet tot de gemeente; Daniëls volk, de Jood. Als hij tot de gemeente sprak—u kunt dat nergens laten kloppen; u—u bent ver terug, zelfs voor de komst van Christus. Het zou verstreken zijn in elke soort profetische weken waarin u het ook zou willen plaatsen. Het is al verstreken. Maar hij sprak tot de Joden; dus daarom: de Jood is Gods uurwerk.

54 Herinnert u zich hier niet lang geleden toen broeder Arganbright, uit Californië, de vice-president van de Internationale Volle Evangelie Zakenlieden Vereniging, naar mijn huis kwam en een—een band bracht; en geen band, maar

een—een film, die ze . . . van *Drie minuten tot middernacht*. Dat werd genomen op basis van wetenschappelijk onderzoek. Toen ik die Joden er terug zag keren, terug naar Jeruzalem, kwam ik hier naar de tabernakel en ik zei: “Ik voel me alsof ik een nieuwe bekering heb gehad.” Velen van u herinneren zich dat. Ik zei: “Om die Joden terug te zien keren!”

Jezus zei, in Mattheüs het 24e hoofdstuk: “Wanneer u ziet dat de vijgenboom zijn knoppen doet uitspruiten.” U weet waar u op moet letten, ziet u: de Joden die terugkeren!

⁵⁵ Nu: ik heb een aantal opmerkingen hier opgeschreven. Ik zou erop in willen gaan. Nu: nu, ik—ik zal de tijd nemen, zodat u ze ook kunt opschrijven. Nu, dit vindt allemaal plaats—deze . . . Nu, wij . . . Gedurende de tijd waarin wij ons nu bevinden, al dit vindt plaats voor . . . Het is Joods; heeft helemaal niets te maken met de gemeente. Alles vanaf Openbaringen het 3e hoofdstuk tot aan het 19e heeft niet één ding te maken met de gemeente. U kunt het niet juist uit laten komen. Het is er gewoon niet.

⁵⁶ Nu: ik wil uitleggen hoe ik dit vond. Nu, op het bord—velen van u zullen zien dat ik tijdvakken uitgetekend heb, hoe dat het in ruimtelijke zin verloopt, zodat het voor iedereen begrijpelijk zou zijn. Kunt u . . . U kunt het van achterin niet zien, neem ik aan—het is te klein geschreven. En dat is Becky's handschrift. Ik dacht . . . En die tekening—ik had er een erger dan dat. Maar Becky tekende dat: van het beeld van Nebukadnezars droom. En ik denk dat het meer op een meisje lijkt, Becky, dan op een man. Maar hoe dan ook, het zal—het zal de informatie verschaffen van wat we willen.

⁵⁷ Nu, als we in de Bijbel lezen dat er zeventig weken bepaald zijn voor het volk; nu—de . . . heeft niets te maken met de gemeente. De zeventig weken hebben niets te maken met de gemeente. Als u hier opmerkt, op de kaart: ik heb het gemeentetijdperk tussen die zeventig weken.

⁵⁸ We hebben het hier. Een broeder daar in Georgia tekende het voor ons hier, toen we de gemeentetijdperken doornamen. En we zijn er zeker van dat we kunnen begrijpen wat dit betekent. Dit witte in de gemeente hier, dat betekent dat het geheel apostolisch was. En dan, in het tweede gemeentetijdperk, hadden ze de leer van de Nicolaiëten— of ze hadden de werken van de Nicolaiëten; het was nog geen leer geworden. Het derde gemeentetijdperk werd het een leer. En in het vierde gemeentetijdperk werd het georganiseerd; en het was het Roomse pausdom. En in het—het vierde gemeentetijdperk—dat waren de donkere middeleeuwen.

Als u het opmerkt: al het donkere daarop vertegenwoordigt het Nicolaiëtenheid of Roomsheid. Het witte gedeelte vertegenwoordigt de Heilige Geest, de gemeente. En zoals het was begonnen in Paulus' tijd, was heel de apostolische gemeente vervuld met de Heilige Geest. Toen begonnen de

aristocraten binnen te komen. Toen sloten ze zich tenslotte aaneen en maakten er een geheel nieuwe gemeente van. En alleen maar de kleine gemeente werd verbrand en gestenigd en aan leeuwen gevoed en alles.

⁵⁹ In de Reformatie kwam Luther—een beetje helderder, ziet u. In de dagen van Wesley werd het nog een klein stukje helderder. Maar in het laatste gemeentetijdperk hier, het Nicolaïeten-gemeentetijdperk—dat is het tijdperk waar wij... Niet het Nicolaïeten, maar van Laodicea—dat is het tijdperk waarin wij leven. Als u ziet: er is niet al te veel licht.

⁶⁰ Iemand... toen ze de tekening ervan daar zagen, zeiden ze: “Schaam u, broeder Branham! Deze grote dag van verlichting!”

Ik zei: “Ik stel me voor dat wanneer het uitgezift is... dat doet het niet eens recht; wanneer u de werkelijke reinen van hart krijgt, wedergeboren uit de Geest.” Bedenk: dit was het enige gemeentetijdperk waarin Christus uit Zijn eigen gemeente werd gezet—van ze allemaal. We hebben een grote ‘belijdenis’, maar: “Hebben we een ‘bezit’?” is waar we het over hebben. Is Christus werkelijk in de gemeente? Het zal heel erg in de minderheid zijn.

⁶¹ Nu: nu, laten we Daniëls zeventig weken schetsen. Nu, ik mag hier nogmaals herhalen: predikers van het Evangelie, als u het hier niet mee eens bent, prima. Zij zijn verdeeld in drie perioden, zoals we zien in Daniël 9. Drie perioden. Ten eerste, een periode van zeven weken; dan van zestig en twee, wat tweeënzestig is; en dan een periode van één week. Ze zijn verdeeld in drie verschillende perioden.

⁶² Nu: ik heb het hier op het bord verdeeld staan. De eerste periode; tweede periode; en, naar mijn begrip, door het Evangelie, door de Heilige Geest, dat, de eindtijd, God weer terugkeert naar de Jood.

⁶³ Nu, wij weten, door al de Evangeliën, die Paulus onderwees, en de anderen, dat God weer terug zal keren naar de Jood. Welnu, als Hij weer naar de Jood zal terugkeren, hoe kunnen we het dan toepassen op Daniëls tijd? We moeten het toepassen op dit laatste tijdperk. En het is nadat de heidengemeente is weggegaan, want Hij houdt Zich bezig met Israël als een natie; met ons als een individu.

⁶⁴ Nu: ik heb hier wat tekst die ik u graag zou willen voorlezen terwijl we verdergaan. Nu:

...het uitgaan van het bevel om Jeruzalem te herbouwen...

Wat op de 14e dag van maart was. Als iemand van u dat wil opschrijven, in het Hebreeuws zult u vinden dat het *N-i-s-a-n*, *Nisan* genaamd is, wat “maart” betekent. De uitvaardiging werd gegeven op de 14e dag van maart, 445 v.Chr., dat de uitvaardiging uitging, om de tempel te bouwen—herbouwen. U begrijpt het,

zoals u... mensen die de Schrift hebben gelezen. Totdat het voltooid werd, duurde het 49 jaar—om de tempel en de stad te voltooiën—om het te herbouwen. En zoals de Bijbel hier zei, Daniël die spreekt, of de engel tot Daniël, dat:

... *de muren, en het zou worden gebouwd in moeilijke tijden.*

En velen van ons herinneren zich, toen het werd gebouwd, dat ze een mortelblok in de ene hand hadden en een zwaard in de andere, om te waken voor de vijand. “En het zou worden gebouwd in moeilijke tijden.”

⁶⁵ Dus hier is waar ik ontdek dat... ik mijn dagen krijg. Nu, we hebben twee, drie verschillende kalenders. We gaan terug naar de oude astronomie-kalender en we ontdekken dat in de Juliaanse kalender er 365 en $\frac{1}{4}$ dag is in een jaar. Ze berekenen dat door het passeren van Sardes en de verschillende sterren, enzovoort; zo stelden ze dat vast. Nu vinden we in de Romeinse kalender, waaronder wij nu leven, 365 dagen in een jaar, volgens de kalender. Maar in de Christelijke of profetische kalender vinden we dat er slechts 360 dagen in een jaar zijn. Nu, u vraagt zich misschien af hoe deze verwarring is ontstaan.

⁶⁶ Nu, dit kan ik alleen maar zeggen vanuit mijzelf. Ik geloof dat destijds vóór de vernietiging door de zondvloed, destijds in de dagen van Job, enzovoort, dat ze de tijd bijhielden door de sterren. En we begrijpen, of vroeger, vóór die tijd, dat de wereld rechtop stond. En toen, bij de zonde van de mens, de omverwerping van de wereld, en ze kantelde en de vloedden kwamen—daarom hebben we de grote ijsgletsjers enzovoort— en heel de top en de onderkant van de aarde is vol ijs. Dat weten we. En de aarde staat niet rechtop. Ze staat gekanteld. Dat schudde haar weg van waar de maan en de sterren, waar ze naar keken, en misplaatste toen... Of—of je kon de tijd er niet meer bij houden, omdat ze schuin staat, achterover gekanteld staat. Daarom zou ze die sterren niet op dezelfde tijd raken, omdat ze—ze uit balans is ten opzichte van die sterren. Begrijpt u het? Ik geloof dat dat is wat het is.

⁶⁷ Ze ligt achterover, in die toestand. En dat toont alleen maar aan dat dit slechts een periode van tijd is. Kunt u het niet zien? God heeft geen dingen die uit balans zijn. Hij laat het gewoon zo lopen voor een korte tijd. En ik geloof werkelijk dat die zaak werd gedaan;

en in deze laatste dagen het is wanneer God deze geheimen aan de gemeente gaat openbaren. Hij heeft het nog niet eerder gedaan. En de reden dat Hij het niet heeft gedaan, is om de gemeente de hele tijd te laten waken en bidden, niet wetend wanneer het zou komen. Maar herinnert u zich, in Daniël 12—Hij zei: “De wijzen zullen het verstaan in de laatste—in deze laatste dag.” Ziet u? Het is hem gegeven.

68 De geest van wijsheid komt in de gemeente, om het aan de gemeente bekend te maken, door de openbaring van de Heilige Geest— de gemeente binnenbrengend en openbarend in welke dag wij leven. Net zoals Gabriël naar—naar Daniël kwam, komt de Heilige Geest tot de gemeente in de laatste dagen—om deze grote, diepe, geheime dingen te openbaren. Begrijpt u het nu?

69 Nu, dat zou dat astronomiejaar tenietdoen, of het Juliaanse jaar, kalender, ziet u, het maçonnieke jaar, omdat de wereld gekanteld is. Wij weten dat allen, van studie, op school. En zij is uit balans; daarom zouden zij, die sterren, niet op dezelfde tijd in lijn met de aarde overgaan. Daarom is de Romeinse kalender ook verkeerd, omdat u de dagen niet kunt samenvoegen. Er zijn gewoon vele dingen die ik hier zou kunnen zeggen. Dat we ontdekken door, zelfs de natuur zelf, leert ons dat er slechts exact 30 dagen in het jaar zijn.

70 Nu, laten we Openbaringen nemen, waar we hierheen zullen moeten, in de dagen van de twee profeten. De Bijbel zei: “Ze profeteerden 1.260 dagen.” Nu, neemt u de astronomie-kalender: die zou er zeker een heel eind naast zitten van dat het drie en een half jaar is. En neemt u de Romeinse kalender die we vandaag hebben, dan zou die er ver naast zitten. Maar neemt u de profetische kalender en daar zijn precies 1.260 dagen, met 30 dagen per maand. Ziet u?

71 Wij hebben 30 dagen in sommige maanden, 31 in de volgende, 28 in andere. Ziet u, wij hebben het helemaal door elkaar. Maar God heeft het niet kriskras op en neer, heen en weer. Hij houdt het precies hetzelfde. Ja meneer. Precies hetzelfde—30 dagen in een maand; niet 31, dan 30 en nog wat. Ziet u? Maar dat werd allemaal gedaan in de grote huishouding van God om de gemeente wakend en biddend te houden, gereed zijnde, uw klederen gewassen in het bloed van het Lam. Maar o, in deze laatste dagen heeft Hij beloofd! Mm-hm. Nu zien we waar we leven. Nu, onthoud: het doel—het enige doel—is om dit te doen.

72 Nu: als er zeven . . . Kijk: er zijn precies 49 dagen . . . 49 jaren, liever gezegd, voor de tijd van de bouw van de tempel. De zeven zijn zeven profetische weken—zeven weken; want er zijn zeven weken bepaald voor de tempel, om de tempel te herbouwen. En het werd gebouwd in precies 49 jaar. Nu hebben we de betekenis van de tijd van weken; want als de Bijbel zei, de engel zei, dat het zeven weken duurde tot de bouw van de tempel. En het was precies 49 jaar om de tempel te bouwen: van—van de 14 maart tot 5 . . . 538 v.Chr. Tot de tempel weer werd hersteld, en de straten werden hersteld—precies 49 jaar. Dus: wat krijgen we? Wat krijgen we? Want als zeven weken 49 jaar betekent, dan is één week gelijk aan zeven jaar. En 7 keer 7 is 49. Precies. Daar bent u er.

73 Dus nu is er geen gegis meer bij. Wij weten nu dat elke week

zeven jaar betekende. Hebt u het begrepen? Laten we het samen zeggen: “Eén week is gelijk aan zeven jaar.” Nu weten we dat we het hebben. Eén week is gelijk aan zeven jaar.

⁷⁴ Hier zijn we, hier—de eerste week. 49 jaar tot de herbouw van de tempel. Nu, deze bovenste lijn hier vertegenwoordigt het Joodse volk, naarmate het overdwars gaat. Dit is gewoon tijd. En wanneer het hier neervalt, valt het uit het Joodse volk, in de tijd van de heidenen. Dan gaat het weer omhoog en vangt Israël op en gaat het verder.

⁷⁵ Nu, de heidenen werd geen bepaalde tijd toegewezen. Stond gewoon: “Tijd der heidenen.” En wij ontdekken dat zelfs Jezus hen geen tijd toeweest. Want we ontdekken hier in Lukas 21:24—Hij zei: “Zij zullen de muren van Jeruzalem vertreden tot de heiden- . . .” Laat me dat aanhalen. Ik haal het slechts uit mijn geheugen aan. Laat me het lezen, want het zal hier op de band staan en we willen er zeker van zijn dat we het juist krijgen. Goed—als u het met mij wilt opslaan, naar Lukas 21:24. Ik bestudeerde dit uitvoerig, zo goed als ik kon.

*En zij zullen vallen door de scherpte van het zwaard,
en zullen weggevoerd worden . . .*

Over wie heeft Hij het? Joden. Dat was de verwoesting van de tempel in 70 n.Chr.

*. . . en zij zullen gevankelijk weggevoerd worden naar
alle naties; . . .*

Nu, onthoud: niet alleen daar in Babylon, niet alleen maar in Rome, maar naar “alle naties.” Dat is waar de Jood vandaag is: “alle naties.”

*. . . en Jeruzalem zal vertreden worden, door de
heidenen, totdat de tijd der heidenen vervuld zal zijn.*

⁷⁶ Dan is er een toebedeelde tijd, maar niemand weet wanneer het zal zijn. Ziet u? Het is een geheimenis; ziet u, de tijd van de heidenen. Maar Joden . . . Dan kunnen we de tijd niet te weten komen door wat de gemeente . . . of het teruggevallen is of dat ze doorgaat of wat ze doet. U kunt het daaraan niet weten. Maar kijk naar de Joden—dáár is de tijdskalender. Ziet u het? God wees hen precies een dag, uur en tijd toe, maar dat Hij nooit voor de heidenen. Hij deed het bij de Joden, dus laten we naar de Joden kijken, dan zullen we zien waar we aan toe zijn.

⁷⁷ Nu: nu, de 7 weken waren 49 jaar. We hebben het nu duidelijk, dat één week—één week zeven jaar is; één week: zeven jaar.

⁷⁸ Nu, ons word verteld: “Vanaf het uitgaan van het bevel . . .” Nu, hier is waar het probleem komt. Nu wordt ons verteld:

*. . . vanaf het uitgaan van het bevel om de stad
te herbouwen tot Messias (en Messias was Christus,
natuurlijk) zal zeven weken zijn en zestig en twee
weken; (wat samen 69 weken is) . . .*

Ziet u? Goed. En 7 keer 69 is 483 jaar. Nu, schrijft u het op? Als u wilt dat ik het nog eens doorneem, zal ik het graag doen.

⁷⁹ Nu, ons wordt verteld: “Vanaf het uitgaan van het bevel om de stad te herbouwen, tot de Messias, zal zijn zeven,” (zeven, dat is de eerste—eerste, hierzo) “zeven weken, én zestig en twee,” wat. . . 62 en 7 is 69; 69 weken. 7 keer 69 zou 483 jaar zijn. Daarom, tot de Messias. . . Nu, we komen tot dit gedeelte *hier*. Tot de Messias moet er 483 jaar zijn—483 jaar.

⁸⁰ Nu—nu: Jezus, de Messias, reed de stad binnen, Jeruzalem, in triomf, op de rug van een witte muilezel, op Palmzondag 2 april 30 n.Chr. Jezus reed Jeruzalem binnen op Palmzondag, 30 n.Chr. En nu: nu van 445 v.Chr. tot 30 n.Chr. is precies 475 jaar.

⁸¹ Maar, zoals we al hebben gezien dat de 69 weken 483 jaar uitmaken. Nu, daar is waar het probleem komt: daarzo. Ziet u? We hebben slechts, naar de aanduiding van de Bijbel hier, qua tijd, slechts 475 jaar. En eigenlijk is het 483 jaar: een verschil van 8 jaar.

⁸² Nu, God kan het niet laten afwijken. Als Hij zei dat het zoveel dagen zou zijn, zijn het zoveel dagen. Als Hij zegt dat het zoveel is, is het zoveel. Dus wat gaan we doen? Nu, de 475 v.Chr. tot 30 n.Chr. zijn Juliaanse of astronomische jaren, waarbij er 365 en $\frac{1}{4}$ dag in—in elk zijn. Maar wanneer wij die dagen terugbrengen tot onze profetische kalender. . .

⁸³ Nu, laat me hier even een ogenblik stoppen. Zodat u het zou weten zonder een zweem van twijfel— ik zou niet alleen die ene plaats nemen. Ik kan het door de hele Schrift nemen en u bewijzen dat zeven dagen gelijk is aan. . . zeven. . . één week gelijk is aan—aan zeven jaar, in de Bijbel. Ik heb het hier net gedaan, in Openbaringen het 13e hoofdstuk, of het 11e hoofdstuk en het 3e vers. Die profeten zullen 1.260 dagen profeteren, wat in het midden van de laatste week van de Joden is; dan worden zij afgesneden en het Armageddon begint. Als dat dan zo is: daar is het weer: precies 30 dagen in een maand. Ziet u? Dan is het. . . het is geen 31 dagen en 28 dagen enzovoort. Het is precies 30 dagen in een maand, elke keer.

⁸⁴ Onze profetische kalender brengt ons tot 360 dagen, zoals wij het nu gebruiken, in de Schrift; wij hebben precies 483. Daar is het: 483. Hier hebben we precies het bewijs van de profetie—precies de waarheid. Want vanaf de tijd van de uitvaardiging om de tempel te bouwen tot het vernietigen, toen ze Christus verwierpen en Hem doodden in 33 n.Chr., toen Christus werd gedood, is precies 483 jaar.

Nu: vanaf het uitgaan van het bevel om Jeruzalem te herbouwen, waren 7 weken bestemd, wat 49 jaar betekende. En 49 jaar was het precies. Wel, vanaf de herbouw van de tempel tot de Messias was 438 jaar. Dus 43-. . . 434 jaar. En 434 (keer), 49

geeft precies 483 jaar. Het klopte precies tot op de dag—van dag tot dag. Amen! Daar bent u er.

⁸⁵ “Dat Messias de Vorst zal komen.” Ziet u? 7 keer 69 is 43- . . . en—en. . . -84 jaar. Precies—de spijker op de kop. Dus dan weten we volkomen, weten we precies dat die Schriftplaats juist is. Hier is het. Maar ziet u: al deze . . .

⁸⁶ Toen God de wereld van voor de zondvloed had, en haar vernietigde door water, en de astronomische datering veranderde; en dan de Romeinen binnen liet komen en hun kalender liet opmaken, die dan weer klopt en verspringt, enzovoort. En ik geloof dat, zelfs in de encyclopedie waar ik aan het lezen was . . .

⁸⁷ Zeg, tussen haakjes: broeder Kenny Collins—is hij vanmorgen in het gebouw—Kenneth Collins? Weet u nog toen u mij die grote stapel encyclopedie stuurde? Herinnert u zich dat? U stuurde me er bijna een vrachtwagenlading van. Ik dacht: “Wat ter wereld moet een groentje als ik daar allemaal mee doen?” Weet u, de Here leidde u, Kenny. Dat is waar ik de informatie vandaan haalde: uit die oude encyclopedie: “tijd”; en ik was aan het studeren. En Becky gebruikt ze voor school. Ik heb ze in mijn studeerkamer, beneden in mijn werkkamer. En wij gingen daar naar beneden en paktten hem en daar zochten we het op en vonden het precies—door al de kalenders en tijden die er ooit geweest zijn. Ziet u? Dus we hebben het.

⁸⁸ Daar is het, precies 483 jaar. Vanaf het uitgaan van het bevel om de—om het gebouw te herstellen tot op de tijd van de Vorst Messias dat die verworpen werd, is precies 483 jaar volgens de kalender.

⁸⁹ Nu, ziet u: wij gebruiken deze zelfde kalender hier. Want als God deze kalender hÍér gebruikte, dan moet Hij hem de rest van de tijd door de Bijbel heen gebruiken. Is dat juist? God verandert niet. Dus als 7 weken 49 jaar was, is 7 weken opnieuw 49 jaar. 1 week is 7 jaar; ziet u: dus laat het het precies kloppen. En als het daar precies tot in de puntjes klopte, zal het opnieuw precies tot in de puntjes kloppen. Amen! O, tjonge! Daar raak ik helemaal opgewonden van. O, ik—ik—ik hou ervan. . . ik hou ervan om te weten waar ik het over heb. Ik—ik—ik hou ervan.

Want . . . zoals de oude man daar zei, in Kentucky, tegen mij zei: “Ik hoor graag iemand praten die weet waar ze het over hebben.”

Ik zei: “Ik ook.”

Hij zei: “Dat is wat er aan de hand is met jullie predikers: jullie weten niet waar jullie het over hebben.”

⁹⁰ “Wel,” zei ik, “ik waardeer uw compliment, maar er zijn sommige dingen waarvan we wél weten waar we het over hebben.” Mm-hm. Jazeker. Ik weet dat ik wedergeboren ben. Ik

weet dat ik ben overgegaan van de dood in het leven. Ik weet dat er een God is omdat ik met Hem gesproken heb.

Hij heeft door mij heen gesproken en met mij gesproken en tot anderen gesproken en mij over anderen verteld. En ik weet dat Hij God is. Dat klopt. Hij was zo vriendelijk om neer te komen en mij met Hem op de foto te laten gaan, waar de wetenschappelijke wereld het niet kan ontkennen. En ik sloeg op in de Schrift en zag dat dat precies is om dit gemeentetijdperk te vervullen, precies wat er gebeurt; dus dan weet ik dat we hier zijn. Amen.

⁹¹ Nu, we zijn misschien niet opgeleid. Wij zijn misschien geen grootsprakerige mensen en dergelijke. Wij zijn misschien geen hoogwaardigheidsbekleders, maar wij kennen God. Wij kennen Hem omdat er een Heilige Geest is, ziet u, en het komt ermee overeen, Woord voor Woord, door de Schrift heen; dan weten we dat het waar is. We leven in de laatste dagen.

⁹² Nu: er . . . onthoud nu dat dit profetische jaar, van 360 dagen in het jaar. Kijk naar al het andere. De natuur: als sommigen van u mensen het kunnen begrijpen—zelfs bij de vrouwen, enzovoort. Ziet u? 30—30 dagen; gewoon . . . ziet u, het is—het is . . . De hele natuur is zo ingericht. Ziet u? Niet 31, 30 . . . 28 of zoiets. Het is precies 30 dagen; in elk jaar—dat is de profetische kalender: precies 483 dagen.

⁹³ Hier hebben we het exacte bewijs van de profetie: 445 jaar vóór . . . was helemaal correct. Nu: al dat was geprofeteerd om te gebeuren. En die 70 weken hebben toen nooit plaatsgevonden, dus blijft het over voor de laatste dagen nú.

⁹⁴ Nu, mijn Pinksterbroeders—nu, mijn Jehovagetuigebroeders: beseft u . . . ? Weet u waar de 144.000 verschenen? Weet u waar al de grote wonderen van Openbaring verschenen? In het Joodse tijdperk; niet in het onze. Er staat daar niets over vermeld, alleen dat de gemeente zich klaarmaakt en heengaat. Zeker—met de kracht van God doen we wonderen en heldendaden. Dat weten we. Maar de echte zaak was hier voor de Joden; ik bedoel de echte, werkende kracht . . . van wonderen te werken. De vier . . .

⁹⁵ 144.000 verschijnen daar niet. Zij zijn in . . . Zij verschijnen niet in het 3e hoofdstuk. Zij staan verderop in de Schrift, verderop. En nu zien we dat al deze dingen plaats zouden vinden, verderop in deze tijd van de 70e week zouden zijn—de laatste week. Nu, als zij al 69 weken hebben gehad en die precies hebben geleefd zoals God zei dat ze zouden doen en het precies gebeurde op de wijze waarop God zei dat het zou gebeuren, dan is er nog één week beloofd voor de Jood. Nu, broeders: maak u gewoon gereed. Zie? Ziet u? Luister hoe dichtbij we zijn. De laatste week—7 . . . het 7e jaar.

96 Nu, begrijpt iedereen het tot zover, ja? Begrijpt iedereen het tot zover, dat het volkomen de waarheid is; dat het de Bijbel is; dat het de profetische jaren zijn.

97 Nu komen we tot en hebben we ze hier tot het verwerpen van de Messias, ziet u, van de . . . tot het verwerpen van de Messias—de laatste week.

98 Nu: ik wil hier even een ogenblik stoppen en dit uitleggen. Dat toen zij de Messias verwierpen, was toen zij natuurlijk Jezus verwierpen als Redder en Hem kruisigden. Herinnert u zich hier wat de Bijbel zei: “En Hij zal afgesneden worden, maar niet voor Hemzelf, Messias, de Vorst.” Nu, bedenk hoe nauwkeurig die profetie uitkwam. Ik wil dit in u laten doordringen. Dat als die profetie raak was tot op de datum, precies tot op de tijd, en precies op de wijze dat het zei dat het zou gebeuren: zullen deze andere 7, deze ene 7 weken die nog over zijn, ene 7 jaar, liever, (7 dagen: 7 jaar), precies volgens de Schrift uitkomen.

99 Nu, onthoud: Hij werd afgesneden, Messias. Joden: God hield op Zich met hen bezig te houden. Zij gingen niet verder. Toen werden ze verstrooid door het Romeinse Keizerrijk. En dan, als u op mijn kaart hier opmerkt—ik wil dat u dit nu begrijpt en het tekent. Hebt u hier opgemerkt waar ik het kruis heb? Dat is waar ze het verwierpen. Maar de tijd strekte zich daar nog wat verder uit, ziet u. Waarom? 30, 40, 50, 60, 70. 40 jaar later vernietigde Titus, de Romeinse generaal, Israël—Jeruzalem—en verstrooide het volk over de hele wereld. Ziet u, Titus, 40 jaar later. Dus eigenlijk strekte de Joodse tijd zich uit tot de volgedige . . .

100 God bemoeide Zich niet met hen. Hij hield Zich alleen met hen bezig totdat zij Christus verwierpen. Toen ze Christus dan kruisigden, riepen ze: “Laat Zijn bloed op ons en onze kinderen zijn,” en het is sindsdien zo geweest. Maar voordat ze verstrooid werden . . . Luister! O broeder! Voordat ze over de hele wereld verstrooid werden, deed God er ongeveer 40 jaar over om de tempel af te breken en ze over de hele wereld te verstrooien. Maar God hield op Zich verder met hen bezig te houden. God hield op Zich verder met hen bezig te houden.

Hij ging Zich bezighouden met de heidenen. Weet u dat; begrijpt u het nu? Nu, hier beginnen we in de gemeentetijdperken, de tijd van de heidenen—God, bij de Joden weg.

101 Nu, mijn zendeling-broeder, die naar—naar—naar de Joden ging—een dierbare broeder—hier ergens. Hier is waar ik wil dat u het vat—en verstaat. Ziet u: God hield op Zich daar met de Joden bezig te houden, want God houdt Zich altijd bezig met Israël als een natie. Wij allen weten dat: Israël is een natie. Heidenen zijn een volk; en Hij moest een volk uit de heidenen nemen omwille van Zijn naam. We zullen daar over een paar minuten toe komen.

¹⁰² Maar nu, in deze zeven gemeentetijdperken, waar we doorheen zijn gegaan, in de tijd van de heidenen, vanaf de kruisiging van Christus tot het einde van de gemeentetijdperken. Nu, we hebben dat gehad. We zijn er helemaal doorheen gegaan. Nu komen we tot een punt waar we op deze . . . de zeven zegels kunnen ingaan, zeven schalen, zeven bazuinen, en dat allemaal, en het samen in beeld kunnen brengen—allemaal handelend over de Joden, en Gods oordeel over de mensen op de aarde. En het overblijfsel . . .

¹⁰³ Bedenk: in deze grote tijd van vervolging zijn er miljoenen heidenen die daarin zullen omkomen. Die verworpen bruid, dat—dat overblijfsel van het zaad van de vrouw, slapende maagd: zij gaat daar pal doorheen. Het is—het is net zo duidelijk als deze zeventig weken; net zo duidelijk. En zij zullen erdoorheen gaan. Dus als u de Heilige Geest niet hebt, kunt u er maar beter zo snel als u kunt naartoe gaan. We zijn aan de eindtijd.

¹⁰⁴ Nu, merk op: zeven gemeentetijdperken. Nu, ik hoef die niet door te nemen, want we hebben die op de band en ze worden in boeken gezet en alles; dat dat de tijd was . . . dat God nooit zei dat er zoveel dagen zouden zijn, zoveel uur of zoveel jaar; Hij zei niets. Hij zei: “Totdat de heidenbedeling beëindigd is.” Zei: “Totdat!” De muren zullen worden vertreden totdat God ophoudt Zich bezig te houden met de heidenen.

¹⁰⁵ Nu: we ontdekken dat door deze tijdperken heen we de Heilige Geest hadden Die binnengekomen was. En toen is God, daar in het begin, hen begonnen te vertellen, bij de verwerping van Christus, toonde God Johannes precies wat er zou plaatsvinden tijdens de heidense heerschappij. Nu, ziet u, we hebben geen begrensde tijd zoals de Joden, maar we hebben een teken. We hebben een—we hebben een wegwijzer. Wel, God deed met de Joden precies wat Hij zei dat Hij zou doen, in die 69 jaar—of het was 483 jaar, maar 69 weken. En 1 week te gaan—1 week is nog bepaald.

¹⁰⁶ Nu, we kunnen het *hier* niet toepassen, want dit is van de heidenen, de gemeente. Nu, hoevelen begrijpen dat? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Nu, dit is Openbaringen, beginnend met het 1e hoofdstuk tot en met het 3e hoofdstuk dat ons tot Laodicea brengt. Nu: we zien precies hoe dat het allemaal de gemeente was, de kerkwereld zelf. God heeft de zondaar nooit erbij gerekend; hij is gewoon . . . tenzij hij gered wil worden. Maar de kerkwereld was helemaal wit; toen kwamen de Nicolaiëten, die een organisatie wilden vormen. De hoogwaardigheidsbekleders kwamen erbij. Dit was in Nicea, Rome, toen ze het Concilie van Nicea hadden. En wat deden ze? Ze organiseerden de kerk; toen begonnen ze de Christen te vervolgen. Toen, in het volgende gemeentetijdperk, werd het bijna—het Christendom, op de wijze van de doop van de Heilige Geest— helemaal weggevaagd.

¹⁰⁷ Maar toen—dat jullie mensen weten, dat ik terugging en de geschiedenis pakte, de *Nicea vaders* en de *Vóór-Nicea vaders* en al de geschiedenissen van de kerk en de alleroudste tekst die ik kon vinden— en elk van hen bewees aan u dat de gemeente waar God het over had niet die georganiseerde Katholieke Kerk was of geen andere organisatie. God sprak over... en al die grote sterren van het tijdperk, waren mannen die de doop van de Heilige Geest onderwezen, de doop in de naam van Jezus Christus en de komst van de Geest van God en— en spreken in tongen en uitlegging van tongen en genezing en wonderen en tekenen. Dat is wat God toebedeelt. Hij kan niet van gedachten veranderen; zeggen: “Wel, dit is Mijn idee van een gemeente: de apostolische gemeente; nu is Mijn idee een hoogwaardigheidsbekleders-gemeente.” God verandert niet! Het is nog steeds de Heilige Geest.

¹⁰⁸ En we kijken en brengen het dan als we Gods natuur zien en wat Hij... en halen dan Zijn Schrift erbij. En nemen dan de—de geschiedenis, die laat zien dat het precies tot in de puntjes raak was; precies tot op de datum, tot op de tijd, tot op alles wat God gezegd had door Johannes dat zou geschieden, het gebeurde aan dat heidentijdperk.

¹⁰⁹ Nu bevinden we ons, zonder enige twijfel, in het Laodicea-tijdperk. We weten dat we daar zijn. We zijn gekomen door het Lutherse tijdperk; we zijn gekomen door het Wesley-tijdperk; nu zijn we in het Laodicea-tijdperk—het laatste tijdperk. En we beseffen dat elk van die gemeenten een boodschapper had. Dat ontdekten we. De zeven sterren in Zijn hand, die zeven Geesten waren, die voor God uitgingen. Elk had een boodschapper. En we komen verder en we ontdekken, door de Bijbel, wat de aard van die boodschapper zou zijn— wat de aard was van wat die boodschapper zou zijn. En we halen de man in de geschiedenis eruit die die natuur had. En toen, als we die man in de geschiedenis vinden, die die natuur had, komen we erachter dat hij de boodschapper was voor dat gemeentetijdperk. Dan ontdekken we welke Geest en wat die man deed. En we ontdekken dat hij een met de Heilige Geest vervulde heilige was: de heilige Irenaeüs en al die anderen en—en de heilige Columba en al die mannen, vervuld met de Geest. En wij weten dat, door de Schrift, dat dat type Geest op dat type man zou zijn voor diezelfde tijd. Daar is het; dus het kan niet verkeerd zijn. Amen! Glorie voor God! Dat laat gewoon... .

¹¹⁰ Ik weet het niet, broeder. Dat doet mij meer dan alles wat ik weet, ziet u, want het is Gods Woord dat Zelf spreekt. Wanneer ik God iets hoor zeggen, zeg ik: “Amen! Dat is waar. Dat is juist.” Ziet u? Daarmee is het uit. Het is allemaal afgelopen. “God zei het.” Dat—dat is het.

Wel, God zei dat dat op die manier zou gebeuren, en wij vonden het in de geschiedenis en door de Schrift. We zouden

over dit gemeentetijdperk lezen: wat het zou doen, wat er zou plaatsvinden, wat voor boodschapper het was voor dát gemeentetijdperk. “Aan de—aan de engel van de gemeente van Laodicea. Aan de engel van de gemeente van Sardes, Thyatira,” al deze anderen. En we gaan terug in de geschiedenis en ontdekken de—de boodschapper van die gemeente, en we ontdekten wie het was. Dus toen hebben we het uitgetekend, hun namen eronder gezet, en daar zijn ze. Ziet u, we weten dat dat precies klopte.

¹¹¹ Nu: en wij weten dat God altijd tegen georganiseerde godsdienst was en dat altijd is geweest. Ja meneer. Hij zei het: “Nicolaiëten, hetwelk ik haat!” *Nikao* betekent “de leken overwinnen.” *Laiëten* is, de *leken* zijn: “de gemeente, het lichaam.” *Nikao* betekent “veroveren, overwinnen”; met andere woorden: “een heilig man maken, iemand boven de ander.”

Wij zijn allemaal kinderen. We hebben één Koning, dat is God. Wij hebben één Heilige en dat is God. Amen! En Hij is in ons midden in de vorm van de Heilige Geest. Dat is de Heilige.

¹¹² Nu komen we verder tot we er absoluut zeker van zijn, dat . . . door het—het Joodse tijdperk komend, we die 69 weken precies hebben, door de geschiedenis, door de kalender, door Gods profetische jaar, de geschiedenis van de profetische kalender overbrengend van het Oude Testament naar het Nieuwe en aantonnend dat het precies hetzelfde is. Ziet u?

Nu, we hebben de heidengemeente vanaf het begin tot aan de laatste dag en we weten dat we in de laatste dag leven. Amen! Begrijpt u het? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Nu: dan, als we in deze laatste dag leven, aan het einde van dit tijdperk: waar bevinden we ons dan?

¹¹³ Merk op: helemaal hierachter—ziet u deze lijn *hierzo* getrokken— waar God Zich met de Joden bezighield . . . Of hield Zich nooit met Joden bezig—het kostte Hem een lange tijd om ze te krijgen. Het kostte Hem veertig jaar—om hen in de toestand te krijgen waarin Hij hen kon laten vernietigen, naar alle naties. Overal, in de dagen van de heidenen—Hij moest hen in de toestand krijgen voordat Hij Zijn Woord kon laten geschieden. Ziet u wat ik bedoel? Allen die het begrijpen, zeg: “Amen!” [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Zie, ik wil zeker zijn dat u het begrijpt.

¹¹⁴ Nu: wat is er gebeurd? Kijk boven dit laatste gemeentetijdperk. Ziet u deze kleine verlenging? De dagen der heidenen zijn aan het aflopen. En gedurende de laatste veertig jaar keren de Joden terug naar Jeruzalem—gaan terug naar hun thuisland. Halleluja! Ziet u waar we zijn? Het duurde veertig jaar, vanaf het afsnijden van de Messias tot Titus de tempel vernietigde en de Joden verstrooide. Het is nog eens veertig jaar geweest dat God het hart van allerlei farao’s overal

verhard heeft en de Joden terug naar hun thuisland verdreef. Maar vandaag zijn ze weer terug in hun thuisland; en de gemeente is aan het einde. Amen! O, ik—ik—ik probeer gewoon te lezen; ik kan het niet.

¹¹⁵ Merk op: de Joden zijn in hun thuisland—en zijn teruggegaan. Als u de *Neergang van de wereld zijn oorlog* pakt, deel twee, toen generaal Allenby, na de Eerste Wereldoorlog, over Jeruzalem vloog en het veroverde, en Jeruzalem innam. En die Christelijke mannen marcheerden in Jeruzalem met hun hoed af. En Allenby gaf zich over zonder zelfs maar een geweer af te vuren, of—of ze gaven zich over aan Allenby—de Turken. En sindsdien heeft God Mussolini's hart verhard, Hitlers hart, Stalins hart, harten van de mannen over heel het land die die Jood haten.

¹¹⁶ En dan de grote vogels die neerstreken, de Eastern Airlines genaamd, of de Pan American Airlines, of wat het ook was—ik geloof dat het TWA werd genoemd, stond er in het—het tijdschrift—het tijdschrift *Life* was het geloof ik—*Look of Life*—ik geloof dat het *Life* was; alleen de laatste drie of vier jaar—en God is bezig geweest die Joden terug naar hun thuisland te drijven, waaruit ze 2.000 jaar weggeweest zijn, terwijl de heidenen zich gereedgemaakt hebben. En nu hebben de heidenen Christus buiten de gemeente gezet, volgens Openbaringen het 3e hoofdstuk. Hij kan niet eens terugkomen in Zijn gemeente. Er is geen plaats voor Hem om heen te gaan. Hij is verworpen.

¹¹⁷ En het is tijd voor de opname. Al de verlost *hierdoorheen*, deze kleine stippen zoals deze, is het opgaan van de heiligen in de opstanding. Ziet u: we ontmoeten elkaar allemaal *hier*. De Bijbel zei: “Wij die in leven zijn en overblijven tot de komst van de Here zullen hen die ontslapen zijn niet voorkomen of hinderen.” Helemaal van *hier*, *hier* en *hier*.

¹¹⁸ Hoe, Pinksterbroeder, hoe kunt u die allemaal hier in het Laodicea-gemeentetijdperk toepassen?

Zij—zij slapen door elk van deze tijdperken heen—en wachten. “En wij die leven—de kleine overgebleven groep hier—blijven in leven tot... De komst van de Here zal hen die ontslapen zijn niet hinderen; want de bazuin van God zal klinken en de doden in Christus zullen eerst opstaan; en wij zullen worden opgenomen samen met hen,” amen, “met hen,” *hier* zijn we, en ontmoeten elkaar *hier*, “om de Here in de lucht te gaan ontmoeten.” En daar bent u er. Waar bevinden we ons? *Hier*. Waar werd de Messias afgesneden? Precies waar het Woord zei. Waar zal die 70e week beginnen? Precies nadat deze gemeente is afgesneden. Dan keert God terug naar de Joden.

¹¹⁹ Weet u het niet meer? Dat zodra de gemeente weggaat... De gemeente weggaat, dan krijgen de Joden vat, komen ze binnen. Maar eerst: het volgende dat moet gebeuren is niet een machtige nationaal—nationale opwekking, onder de heidenen.

Het volgende dat gebeuren moet is de komst van het Koninkrijk van God: de komst van Christus.

¹²⁰ Nu, als u het zou willen, zouden we hier nu terug kunnen gaan naar Daniël, het 2e hoofdstuk, 34e vers en 35e vers. En toen Daniël . . . 2e hoofdstuk, 34 en 35— toen Daniël het visioen werd gegeven, dat de dagen van zijn volk voorbij waren, en voor een bepaalde tijd, en hij de heidenen zag binnenkomen en het visioen zag van deze grote steen hier, of dit grote beeld—had een hoofd van goud, en een borst van zilver (Nu, let op: het wordt harder: zilver naar goud.), vervolgens dijen van ijzer, of dijen van koper, en dan ijzeren voeten en benen; maar de tenen, het waren tien tenen, en die tenen waren van ijzer en leem; en hij zei: “In zoverre dat u hebt gezien dat het ijzer zich niet vermengde met leem: zullen deze koninkrijken, verdeeld, zich niet met elkaar vermengen, maar zij zullen hun zaden met elkaar vermengen, proberend de kracht van de ander te breken.” Ziet u?

¹²¹ Nu, wat is er gebeurd: het hoofd van goud was Nebukadnezar, wat hij uitlegde. Zei: “Een andere koning zal komen en geringer dan u zijn,” en dat was Darius, de Meden en Perzen, die het heidense koninkrijk overnam. Vervolgens kwam er, na de Meden en Perzen, was wat? De Grieken: Alexander de Grote enzovoort; de Grieken namen dát koninkrijk over. Wat nam het dan over van de Grieken? De Romeinen. En wie heeft sindsdien de heidenwereld geregeerd? Romeinen! Romeinen; nu, dat was ijzer.

¹²² Dan, merk op: Rome bestaat tot het einde, omdat het tot het einde van de tenen ging. En hij zag modder, klei; en (dat zijn mensen, waar wij van gemaakt zijn); en ijzer—de kracht van Rome—in elk van die naties lopen. En Rome heeft kracht in elke natie onder de hemel.

¹²³ Er is één man in de wereld die een oorlog kan stoppen of een oorlog kan beginnen, zonder . . . door één woord te zeggen. Dat is de paus. Wat als hij zei: “Geen Katholiek neme een wapen op.” Dat is het dan, broeder; praat wat u maar wilt. Het grootste deel van de wereld, van het Christendom, is Katholiek. Ziet u? Goed. Laat hem één woord zeggen: dat is wat het is.

¹²⁴ Net zoals ze hier zeiden: “Wie . . .” We komen er later op. “Wie is in staat oorlog te voeren tegen het beest? Wie kan spreken zoals hij? Wie kan het doen? Laten wij dan een beeld maken voor het beest.” Dat is de bond van kerken, “een beeld maken zoals die.” Ziet u? De denominaties verenigen zich met elkaar—en wat ze al gedaan hebben. O, we zijn gewoon aan het einde. Dat is alles wat er is, vriend. We zijn hier aan het einde. Ziet u? “Laten wij een beeld maken voor het beest,” iets wat erop lijkt. Een beeld is iets dat op iets lijkt. Ziet u? Nu zijn we aan de eindtijd.

¹²⁵ Nu, merk op: hierin, aan het einde van dit tijdperk. Nu, Daniël, in het 2e hoofdstuk, en het 34e en 35e vers—vers, keek

hij naar dit beeld met grote aandacht. En hij keek ernaar totdat een Steen uit de berg werd gehouwen, zonder handen, en hij rolde naar beneden en sloeg het beeld aan de voeten, en brak dat. Nu, hij sloeg het nu nooit op het hoofd. Sloeg het aan de voeten; dat was de eindtijd—die tien tenen.

¹²⁶ Is het u opgevallen, precies hier, net voordat meneer Eisenhower uitging—de laatste Protestant van de... van Amerika in de—in de president—en ik betwijfel of er ooit nog een zal zijn. Maar—maar, toen... gewoon om te laten zien dat... als de mensen gewoon wakker zouden worden. Toen hij samenkwam, waren er... De laatste ontmoeting waar zij (hij) met Rusland ontmoette, waren er vijf oosterse communistische landen vertegenwoordigd, vijf westerse landen. De heer Chroesjtsjov was het hoofd van de oosterse landen. Meneer Eisenhower was het hoofd van de westerse landen. En Chroesjtsjov, zoals ik heb begrepen en verteld werd, dat in de Russische taal *Chroesjtsjov* “klei” betekent. En *Eisenhower* betekent “ijzer”, in het Engels. Daar is uw ijzer en leem, dat zich niet zal vermengen. En hij trok zijn schoen uit en sloeg de bank ermee en al het andere. Het zal zich niet vermengen.

¹²⁷ Maar het was in de dagen van deze rijken dat de Rots, Steen, die zonder handen uit de berg werd gehouwen, het beeld aan de voeten sloeg. Nu: “Uit een berg gehouwen.” ’t Moet een berg van steen zijn geweest. Het werd uit de berg van steen gehouwen. Nu, is het u opgevallen?

¹²⁸ Nu, predikerbroeders, en broeders en zusters over de hele wereld. Naar mijn mening, de eerste Bijbel die werd geschreven, God schreef die in de hemel; want ze moesten omhoog kijken en zien dat er een—een God in de hemel is—dat God boven hen is. En als u opmerkt in de dierenriem... Nu, laat niemand van jullie... Blijf precies bij deze Bijbel hier. Ziet u? Maar de—de dierenriem: het begint—de eerste in de dierenriem, zoals ik het begrijp, is de maagd; de laatste in het dierenriemgetal is Leo de Leeuw. Dat is de eerste komst van Christus, door de maagd; de tweede komst is de Leeuw van de stam van Juda. Ziet u? Dan hebben we het kankertijdperk en ook... door de dierenriem heen.

¹²⁹ Nu ontdekken we dat er nog een geschreven was, of nog een andere geplaatst was: en dat waren de piramides. Is het u opgevallen in de piramides, hoe het begon: breed onderaan, als een berg—gemaakt uit massief gesteente—ging verder omhoog tot het bovenaan kwam? Maar er werd nooit een kap op de piramide gezet—de grote piramide daar in Egypte. Haal uw... Als u een dollarbiljet op zak hebt, haal er een dollarbiljet tevoorschijn, en kijk ernaar. En u zult hier het Amerikaanse zegel aan de ene kant vinden; en aan de andere kant staat er, onderaan, de piramide; en boven de piramide, de deksteen—maar het is een heel groot oog. En het wordt onderaan deze piramide “het grootzegel” genoemd. Waarom is de Amerikaanse adelaar niet

het grootzegel? Dat is een zegel van God. Weet u nog dat we vroeger een liedje zongen:

De hele tijd op weg naar de ware verblijfplaats
van de ziel,
Is er een Oog dat op u let;
Bij elke stap die u zet, is dit grote Oog wakker,
Is er een Oog dat op u let.

Dat klopt. Weet u nog dat als we een klein—een klein jubelfeest hadden? Dat we zeiden:

Als u steelt en bedriegt en liegt, en u in de kerk
getuigt,
Is er een Oog dat op u let.

¹³⁰ Nu, het grootzegel. Nu, wij weten . . . en ik begrijp het niet, de afmetingen van de piramide. Maar ik heb jullie gewoon verteld, in de afgelopen . . . in enige van deze lessen die komen—zodat u ziet dat het allemaal samengaat.

¹³¹ Nu: de piramide begon, om de gemeente te vertegenwoordigen, breed aan de onderkant. En naarmate dat dichterbij de top komt, begint het meer in een—een trechtervorm te komen.

¹³² Nu, we ontdekken dat het helemaal tot het uiterste piek bovenaan komt, en dat ze hem nooit hebben afgemaakt. Waarom? Waarom? Ik vraag me af waarom! Omdat de Bijbel zei dat de Hoofdsteen werd verworpen. Ze werden verworpen. . .

¹³³ Nu, let op: het gemeentetijdperk . . . Luister nu aandachtig. Mis dit niet. Het gemeentetijdperk: is gekomen vanaf het begin van de Reformatie— Luther, in de tijd daar waarin de funderingsstenen werden gelegd, wat de leer van de apostelen is. Dan ontdekken we, naarmate de tijden vorderden, van het ene tijdperk naar het andere, dat de gemeente steeds meer in de minderheid raakte, heel de tijd, totdat ze werd als . . . Luther predikte rechtvaardiging. Toendertijd, alleen maar om . . . beleed je een Christen te zijn, zouden ze je ter dood brengen; dagen van het martelaarschap—martelaren.

¹³⁴ Nu komen we erachter, in de dagen van Wesley, was je een heilige—roller—als je toen Christus beleed: die nieuwe Methodist. De mensen kwamen hier, toen Wesley hier kwam, en Asbury, ze samenkomsten hier in Amerika hadden, als je hun geschiedenis leest, dat ze het in schoolgebouwen hielden. Hun kerken hier wilden hen niet hebben. En ze kwamen tenslotte tot een punt dat de Heilige Geest op hen zou vallen, en ze zouden op de vloer vallen en ze zouden water op hen gieten, hun koelte toe wuiven met een waaijer—dachten dat ze flauwgevallen waren. En ik ben zelf in hun samenkomsten geweest, in mijn vijftig jaar. En ik heb ze zien vallen onder de kracht van de Heilige Geest, op die manier, en ze zouden water in hun gezicht gooien en

alles—de oude vrije Methodisten, vele jaren geleden. Dat was een vervolging.

¹³⁵ Nu: toen, nadat dat tijdperk uitgeleefd was—het Wesleyaanse tijdperk— kwam er het Pinkstertijdperk met de doop van de Heilige Geest. Ziet u, je neemt steeds meer vorm aan. Nu, bedenk: die Hoofdsteen was er nog niet op. Waarom? Ze vormden de gemeente precies. . . of de piramide in de vorm om de Hoofdsteen te laten passen, maar de Hoofdsteen is nooit gekomen. O, u ziet waar ik ben, nietwaar!

¹³⁶ Nu, de bediening van Luther tot aan het eindigen van Pinksteren, in die kleine minderheid hierboven. . . Dat is de reden dat het licht bijna uitgaat, in dit tijdperk, daar op de kalender—op de kaart. Het is het Pinkstertijdperk; het Pinkster-; niet—niet de Pinksterdenominaties, want zij deden precies zoals het Laodicea. Zij zijn van Laodicea. Ze deden als de Nicolaïeten: organiseerden zich.

Maar de ware gemeente, over de hele wereld, heeft zich gevormd tot een plaats dat er een bediening onder haar is gekomen, precies zoals de bediening van Jezus Christus. Nu: wat hebben ze? Ze hebben de zaak in de toestand ervoor gekregen. Nu, wat is het volgende? Deze verworpen Steen, van de piramide, uitgehouwen uit de berg zonder wat? Zonder handen. God zond Die. Ziet u het? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] De Verworpene—de verworpen Steen—is het hoofd hiervan; is het hoofd: de deksteen. En juist Degene Die zij hebben verworpen, door het heidentijdperk heen, is Christus. En Christus werd niet in stukken gesneden en hier geplaatst als een plaatsvervanger of zoon van God of een of andere grote hoogwaardigheidsbekleder in de gemeente. Hij is de Heilige Geest. En de afdekking van de piramide zal Christus zijn als Hij komt. Ziet u het? [“Amen.”]

¹³⁷ Nu: omdat zij in de vorm zijn— (Ziet u waar ik dit hier in de vorm heb als de piramide, het opgaan van de heiligen?) vormt de mars, de heerlijkheid in. Begrijpt u het nu? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Christus, de Hoofdsteen, de verworpen Steen, het alziende Oog, Die komt precies zoals de Bijbel zei. En Daniël zei dat hij naar dit heidentijdperk keek totdat er een Steen uit de berg kwam, die niet met handen werd afgehouden. Ze hebben nooit een deksteen op die piramide geplaatst. Het werd niet uitgehouwen door mensenhanden. Het is Gods hand die de Steen uithieuw. Ziet u het? [“Amen.”] En wat deed het? Het trof het beeld regelrecht in de voeten en brak het in stukken, vermaalde het tot poeder. Halleluja! Wat gebeurde er in die tijd, bij het komen van die Steen? Daar ging de gemeente, de heerlijkheid in, bij de opname, want het eindigde de heidenbedeling. God beëindigde het—het komen van die Steen.

¹³⁸ Er kwamen vroeger enige mensen hier naar de gemeente, een kleine man en zijn vrouw. Ze zouden een Bijbel nemen en hem

ergens neerleggen; en ze zouden rondgaan en zongen:

O, ik ben op zoek naar die Steen die aan kwam
rollen in Babylon,
Aan kwam rollen in Babylon . . . (En gingen
rond, speurden ernaar, ziet u.)
Op zoek naar die Steen die aan kwam rollen in
Babylon.

¹³⁹ Daar is Hij! Christus is die Steen. Hij werd niet uit de mens geboren. Hij werd uit God geboren. Hij komt voor een gemeente die wederomgeboren is, door de Geest van God; want de kracht van die Hoofdsteen loopt door de hele gemeente, als een magneet.

¹⁴⁰ Ik herinner me dat ik hierboven was aan het kijken bij die fabriek die keer, waar ze al die dingen vormden; en al die spaanders die daar lagen, en ze het wegveegden. Die grote steen kwam langs en raapte het op—die grote magneetsteen—en raapte het allemaal op, omdat het eraan gemagnetiseerd was.

Wij moeten gemagnetiseerd worden aan die Hoofdsteen. Die Hoofdsteen is de Heilige Geest: Christus. En ieder van ons die dat magnetisme heeft van de Heilige Geest: wanneer die Steen het beeld treft, zal de gemeente ernaartoe vluchten, terug de heerlijkheid in. Zij zal worden opgenomen, bij de opname, van de heiligen, wanneer zij in die dag weggaat.

¹⁴¹ Nu: kijk eens hier. We komen erachter dat de Joden nu al ongeveer veertig jaar terugkeren, ongeveer evenveel tijd als er voor hen overheen ging tot de vernietiging van de tempel. Het heeft hen ongeveer veertig jaar geduurd om terug te komen totdat ze een andere tempel oprichten. Ziet u, we zijn aan het einde van de weg. Wel, als de heiden . . .

¹⁴² Nu, laten we nemen de . . . We zien de gemeente—het komen van de Steen. Laten we het laatste tijdperk nemen. We zijn erdoorheen gegaan. Wij zien, nu. Ik geloof dat ik hier wat over opgeschreven heb. Eens zien, even een ogenblik. “En de vorst die komen zal, die de antichrist is, zal een verbond sluiten met de Joden.” En, in Daniël 7 . . . of—of 9:27. “En in het midden van de week, 3¹/₂ jaar, zal het beest haar verbond sluiten . . .” Ik—ik wil daar even later heen: dat verbond. We willen dat laten . . . Ik wil hier nu beginnen.

¹⁴³ Elk van deze heidentijdperken is onfeilbaar bewezen wat betreft hun boodschapper, de boodschap en wat er zou gebeuren.

Dit tijdperk *hier* was een glorieus tijdperk.

Het volgende tijdperk: er stond dat er een leer zou zijn, genaamd . . . of iets dat binnen zou komen, genaamd “de—de uitspraken van de Nicolaïeten.”

Toen kwam het, vervolgens, tot een leerstelling.

Toen kwam het: huwelijk van...met de Nicolaiëten-gemeente, en de vervolging van de heiligen. Alles gebeurde precies op die wijze.

We komen bij de volgende; gewoon een klein beetje licht begon. “U hebt een kleine kracht, en u hebt een naam dat u leeft, maar u bent dood. Versterk dat wat u reeds hebt, opdat Ik niet kome en de kandelaar wegneme.”

¹⁴⁴ Vervolgens kwam Wesley daarna met zijn tijdperk. We zagen precies wat. . . Wesley's tijdperk—hoe heette het? Filadelfia. Het grootste tijdperk—tijdperk van liefde dat we ooit hebben gehad, het Filadelfia-tijdperk, dat klopt, in John Wesley's tijd.

Toen hij wegging, kwam Pinksteren er, en dat was lauw.

Dan gaan we terug en ontdekken we wat voor boodschap er tot de Pinkstermensen zou komen, aan het einde.

Bedenk: ieder kwam aan het einde van het tijdperk. Paulus kwam aan het einde. De anderen kwamen aan het einde—de heilige Irenaeus, en al de anderen. Het tijdperk van de ene ging over in het andere, overlapte, en hij nam het op en ging ermee door naar het volgende tijdperk. Ziet u?

¹⁴⁵ Nu, we ontdekken in dit tijdperk—daar is een ster, zoals we daar hebben. We hebben een ster: boodschapper. We hebben een persoon, een—een boodschap die uitgaat naar het tijdperk; een volk om het te verwerpen; een volk om het te ontvangen. En de boodschapper van dit tijdperk moest komen in de kracht van Elias. Dat is juist. En hij moest “het geloof van de kinderen terugbrengen tot de vaders— het Pinkster-overblijfsel, dat over is, terugbrengen tot het ware apostolische geloof.”

¹⁴⁶ Nu, het ware apostolische geloof, als u het leest in het boek Handelingen zult u zien dat er nooit één keer één persoon ooit gedoopt werd “in de naam van ‘Vader, Zoon, Heilige Geest.’” Er werd nooit één van hen ooit besprenkeld. Er was niets van dit gedoe dat we vandaag gaande hebben dat Pinksteren genoemd wordt dat daar ooit gebeurde. Zij hadden ware manifestaties en de Geest van God onder hen Die onfeilbaar de Zoon van God was Die met hen werkte.

Deze persoon die voort moest komen, deze boodschap, liever, die voort moest komen, zou als die van Elia zijn. Elia zou drie keer komen.

Nu, u zegt “dat Johannes de Doper die man was.” Als u wilt opmerken: Jezus zei dat het Johannes de Doper was die de boodschapper was van Maleachi 3, niet Maleachi 4. “Zie, Ik zend Mijn boodschapper voor Mijn aangezicht uit.” Ik geloof Mattheüs 11:6, daar ergens vindt u het—Mattheüs het 11e hoofdstuk.

¹⁴⁷ Nu: maar in deze laatste dagen moet er een Geest van Elia onder de mensen komen— en hij moet hetzelfde doen als wat zij destijds deden. Zijn natuur zou hetzelfde zijn; de natuur

van de gemeente. De natuur van de—de persoon zou precies hetzelfde zijn. En die boodschap die uitgaat—proberen. . . Hij zou gehaat worden bij de mensen. Hij zou vrouwen haten—laag-bij-de-grondsen in ieder geval—slechten; van de wildernis houden; humeurig, overstuur knaap de hele tijd—zoals Elia was en zoals Johannes was. En we hebben al dit zien gebeuren. Als wij de boodschap hebben gehad, zien we Christus verworpen. Je moet tot een van deze organisaties behoren of je kunt er niet inkomen. Dus, Hij—Hij is aan de buitenkant geworpen. Ziet u? Christus kan niet onder hen werken.

“Wat bent u?”

“Een Christen.”

“Tot welke denominatie behoort u?”

“Ik behoor tot geen.”

“We kunnen u niet gebruiken.”

¹⁴⁸ Ziet u, Hij is verworpen. Juist! Ziet u, verworpen! Zo werd Elia verworpen en zo werd Johannes verworpen. Maar wat—deed het hun kwaad? Deed het hun boodschap kwaad? Ze zeiden: “O, jullie stijfkoppen.” Zij gingen er hard tegenaan. Zij hielden zich niet in. Zij gingen gewoon door. En Gods boodschap zal doorgaan, ongeacht wat wie ook zei, ziet u—tot de voleinding; en wanneer het. . . dat wat bepaald is, uitgegoten zal worden. En we zijn aan het einde.

¹⁴⁹ Nu: we bevinden ons nu, in 40 jaar van dat ze terugkomen, sinds de Eerste Wereldoorlog, en dat de Joden zijn teruggekeerd naar hun eigen land. God heeft Zich nooit met Israël beziggehouden totdat zij in haar eigen land was.

¹⁵⁰ Nu, herinnert u zich toen de Joden terugkeerden, die Joden vanuit de andere landen, en het tijdschrift *Look* er het artikel van uitgaf. Ik las een knipsel uit een of ander blad—een of ander religieus tijdschrift— dat, toen zij. . . Die vliegtuigen daarheen gingen om deze Joden helemaal in Iran op te halen. En ik weet niet waar ze allemaal wel waren—gewoon overal verspreid.

Nu, dat zijn de ware Joden—zij die nooit een gelegenheid hebben gehad. Nu, broeder, dáár zijn uw 144.000. Wanneer we bij Openbaringen 11 komen, zult u ze zien. Hij zei: “Er zijn twaalf stammen (van Gad), twaalf stammen (van Aser), twaalf stammen (van Ruben), twaalf stammen. . .” En waar stonden ze allemaal? Op de berg Sinaï. Joden—terug in het thuisland; dáár waren ze. Zij waren degenen die niet tot dit oneerlijke Wall Street-stelletje behoorde. Nee meneer. Het was de echte Jood.

¹⁵¹ En toen deze oude rabbi daar stond en dit vliegtuig zag landen: die Joden. U hebt het gelezen in het tijdschrift. Zij ploegden nog steeds met houten ploegen. En toen zij dat ding daar zagen neerkomen, zouden zij er niet in de buurt van komen. Die oude rabbi stond daar en zei: “Weet u nog: onze profeet

zei: ‘Wanneer we teruggaan naar ons thuisland, zullen we terug gedragen worden op de vleugels van een arend.’”

Naties zijn aan 't breken, Israël is aan 't
ontwaken,
De tekenen die de profeten voorzegden.

We staan zelfs op het punt om die zevende week voor hen te bereiken.

¹⁵² Ik denk aan mijzelf toen ik daar stond—toen broeder Pethrus er die kleine Testamenten heenstuurde en ze ze lazen. Zij zeiden: “Wel, als dit de Messias is, laat ons—laat ons Hem het teken van de Profeet zien doen; als Hij niet dood is, leeft Hij.” Ze zeiden: “Hij is weer opgestaan; Hij leeft in Zijn gemeente; laten we Hem het teken van de Profeet zien doen en wij zullen Hem geloven.” De Joden geloven altijd. . . Zij weten dat de Messias Profeet moest zijn.

¹⁵³ En toen ik daarginds stond bij broeder Arganbright die dag, op die plaats. . . en die Joden die daar stonden— zei: “Kom gewoon naar onze plaats, ons volk.”

¹⁵⁴ Ik zei: “Zeker; ik zal graag komen.” Nam gewoon een beslissing te snel.

¹⁵⁵ Ik kwam in Caïro, Egypte. Die avond laatst, toen ik dat vliegtuig zag neerkomen, daar in Caïro, herinnerde het me eraan. Dus toen we daar aankwamen. . . en ik had mijn ticket om naar Israël te gaan—ze zouden mij ontmoeten. Ik zei: “Ga een paar duizend leiders bijeenbrengen. Breng ze ergens bij het vliegtuig—we zullen zien of Hij nog steeds een Profeet is of niet. Amen. Wel, laten we zien wat Hij zal doen.” O, dat was precies een kolfje naar hun hand. Dat is wat ze wilden. Als ze dat konden zien, zouden ze het geloven.

¹⁵⁶ Dus wat deed ik? Kwam daar in Caïro aan en ik begon daarheen te gaan. Had mijn ticket al; ongeveer twintig minuten tot er werd opgeroepen. Iets zei: “Niet nu. De beker van de ongerechtigheden der heidenen is nog niet vol; der Amoriëten is nog niet vervuld. Blijf daar weg!” Ik dacht: misschien verbeeldde ik me dat maar; en ik ging achter de hangar en bad. Zei: “Blijf daar nu weg.” Toen nam ik mijn ticket en ging ergens anders heen. Ik ging niet, want het uur is nog niet gekomen.

¹⁵⁷ Nu, op welke tijd God die Joden zal toestaan. . . om weer met hen bezig te zijn, kan ik u niet vertellen. Ik weet het niet. Niemand weet dat. Maar luister: als Israël al in haar thuisland is—het allemaal klaar is. Al de stenen zijn opgepakt; en de irrigatie, de wateren en alles wat God beloofde. Ze hebben daar bronnen en zo gevonden en grote open stromen, zodat dat de mooiste plaats is die u ooit hebt gezien. Ze hebben daar een stad gebouwd. Ze hebben irrigatie. Ze hebben daar het beste land dat er ter wereld is. En we ontdekken dat er daar in de Dode Zee

meer chemicaliën zijn, genoeg om de hele wereld mee te kopen. Ziet u?

¹⁵⁸ Alles is precies in hun handen gevallen. Hoe hebben ze het gedaan? Omdat Hitlers hart verhard was, Mussolini's hart verhard was; net zoals farao's hart verhard was, en ze teruggedreven, dat land in. En veertig jaar lang zijn ze terug naar dat land gekomen. Nu zitten ze daar te wachten.

¹⁵⁹ De heidengemeente bevindt zich in het Laodicea... einde van het Laodicea-tijdperk. Als... De Joden zijn in hun thuisland, zijn er al. En de afvalligheid van de heidenen heeft al plaatsgevonden. En we hebben een president als de onze. We hebben een land dat uiteengescheurd is als de onze. We hebben atombommen in de hangars hangen. We hebben een kerk die lauw is. We hebben een gemeente, een volk, dat zichzelf samengevoegd heeft. We hebben een bediening die naar het voorbeeld is van de bediening van Jezus Christus, om de Steen op te vangen als Hij komt. Wat moet er nog gebeuren? Het zou elk moment kunnen zijn. Er is niets anders meer over. We zijn aan de eindtijd. O glorie! Ik weet niet of ik in staat zal zijn om op dat jubelfeest in te gaan of niet, maar ik wil—wil u er in ieder geval een deel van laten hebben.

¹⁶⁰ Luister: Kunt u...? Hoevelen kunnen het nu zien? Ziet u waar de Schrift bewijst dat de 70 weken 49 jaar was? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Ziet u waar de 62 weken 434 jaar was? Ziet u waar de—de 69 weken toen de—de...? Wat was het? Achthonderden... Vierhonderden...—endrieëntachtig jaar. 483 jaar, tot deze tijd. Ziet u waar de Vorst werd afgesneden? Ziet u, u neemt veertig jaar voor die Joden om eindelijk op hun plaats te komen, waar God zei.

¹⁶¹ Kijk hier waar het heidentijdperk doorheen is gekomen, door alles wat we zeiden dat er zou gebeuren; niet wat *wij* zeiden dat er zou gebeuren; wat de Bijbel zei dat er zou gebeuren. Wat de Bijbel zei dat er zou gebeuren—kwam regelrecht tot dit laatste tijdperk; en veertig jaar lang zijn die Joden hier teruggekeerd, zich klaarmakend, voor God om precies te doen wat Hij hiér deed. Ze gingen uit op die wijze en ze kwamen binnen op die wijze. En Israël is terug in haar thuisland.

¹⁶² Nu: wanneer gaat God hun laatste week beginnen? Wanneer? Het kan vandaag zijn. Het kan zijn voordat de zon vanavond ondergaat. God zal het bekendmaken. Wanneer het is, weet ik niet. Ik vraag het me af. Maar ik ga hier iets brengen... nu... over een paar ogenblikken— en ik weet niet of u het zult geloven of niet. Maar ik—ik—ik moet het hoe dan ook zeggen, geloof ik.

¹⁶³ We bij het thuisland. De Joden zijn in een thuisland. We zijn aan het einde van het tijdperk, gereed voor de opname. De opname komt, de gemeente gaat omhoog, we worden opgenomen om Hem te ontmoeten in de lucht. Dat weten we allemaal. De

Steen die uit de berg werd gehouwen, staat klaar om elk moment te komen. En wanneer Die komt—wat doet Hij? Hij maakt een einde aan het heidentijdperk. Het is allemaal voorbij en God houdt volledig op Zich met hen bezig te houden. “Laat hem die vuil is, nog steeds vuil zijn; laat hem die heilig is, nog steeds heilig zijn.” Ziet u? Wat doet Hij dan? Hij neemt Zijn gemeente, de met de Heilige Geest vervulde.

¹⁶⁴ Wat zijn de “vuilen”? Dat is de slapende maagd en degenen die voor het oordeel opkomen, helemaal *hier*. We krijgen dat op een andere kaart, wanneer we deze vervolgen— waar ze naar het oordeel van de witte troon komt en geoordeeld moet worden door de verlost. Paulus vertelde ons om een zaak niet voor de rechtbank te brengen, omdat de heiligen de aarde zouden oordelen. Dat klopt. Wij zijn aan de eindtijd; *hier*, nu. Goed.

¹⁶⁵ En in het midden van deze week . . . Nu, hier is de zeventig. Nu, als dezen precies zeven jaar waren, elk van de weken, en we al 69 weken hebben gehad, dan hebben we het heidentijdperk, en we weten dat we aan het einde van het heidentijdperk zijn, dan is er nog één week over voor de Jood. Is dat juist? En dat is precies zeven jaar. Als *dit* zeven jaar was, is *dat* zeven jaar; want Hij zei: “Er zijn zeventig weken bestemd over uw volk.” Dus we weten dat we zeven jaar hebben voor de Joden. Is dat waar? Nu, kijk ernaar. Als er een vraag is, wil ik het weten. Ziet u?

¹⁶⁶ Nu: en in het midden van de week—het midden van deze Joodse week; ziet u, dat is drie en een half jaar—jaar; de antichrist, de vorst—een vorst die komen gaat. En bedenk: hij komt uit Rome—de vorst die komen zal. Wat is hij? Een paus. Een vorst, onder het volk, die zal komen—er zal een farao opstaan die Jozef niet kent.

¹⁶⁷ Nu, u Protestanten zeggen: “Wel, nu, dat is het.” Maar even een ogenblik. We ontdekken dat de Protestanten een organisatie hebben, een bond van kerken vormen, een beeld voor het beest, en regelrecht met hen meegaan.

¹⁶⁸ En we ontdekken hier dat de Joden in deze bond worden geroepen (ja meneer), en ze het eens worden. En de Bijbel zei dat ze dat deden. En hij sluit een verbond met hen.

In het midden van de zeventigste week verbreekt hij—verbreekt de antichrist zijn verbond met de Jood, “uw volk.” Waarom?

En we lezen in Openbaringen 11 dat: “Ik zal zenden . . .” Dat is 11. U gaat nu over naar 19. Dat Hij Zijn twee profeten zal zenden, en zij zullen in die tijd profeteren, en dan zullen ze boos worden op deze profeten en hen eigenlijk doden. Klopt dat? En hun dode lichamen zullen liggen in de geestelijke straat genaamd Sodom en Gomorra, waar onze Here werd gekruisigd: Jeruzalem. Is dat juist? En ze liggen daar drie dagen en nachten. En na drie dagen en nachten zal de geest des levens in hen komen en zullen

ze worden opgewekt en de heerlijkheid ingaan. Een tiende deel van de stad viel in die tijd. Is dat juist? Ziet u? Wat is dat? In het midden van deze laatste zeventig jaar.

¹⁶⁹ Wanneer de gemeente omhooggaat; dan zal de bond—de slapende maagd: Methodisten, Baptisten, Presbyterianen en lauwe Pinkstermensen—allemaal tezamen—met een bond. En ze hebben hun grote regime nu al. En wanneer ze dat doen, zullen ze een verbond sluiten. En, wel, nu: deze nieuwe paus die we nu hebben wil ze allemaal binnenhalen. Kunt u niet zien hoe de zaak zich opeenhoopt? Gaat er een toespraak over houden en ze allemaal binnenhalen—voor de eerste keer in honderden en honderden en honderden jaren— duizend jaar, of tweeduizend, dat het ooit werd gedaan. Maar nu gaat hij ze allemaal samen erin brengen en een bond vormen, en daarin zullen de Joden het accepteren. O tjonge! Glorie! Halleluja! Geprezen zij onze God Die voor immer en immer leeft! Daar bent u er! Nu, broeder, het is gewoon zo simpel, zo simpel als—een klein kind zou het kunnen zien. De bond, van Joden en Protestanten en Katholieken bijeen te brengen.

En bedenk: wat gaan deze twee profeten doen wanneer ze komen?

¹⁷⁰ Dit beest, deze vorst, die de macht van het heilige volk zal verstrooien: wat zal hij doen? Hij zal zijn verbond met hen verbreken. Na drie en een half jaar; hij zal ze eruit zetten. Nu, mensen denken dat dat communisme is. Dat is gewoon omdat u . . . De Geest van God Zich nog niet met u heeft beziggehouden. Het is niet communisme; het is religie. De Bijbel zei: "Het zou zo dichtbij zijn dat het de uitverkorenen zelf zou misleiden, indien mogelijk." Jezus zei dat. Ziet u, we bevinden ons in de laatste.

¹⁷¹ Nu, deze twee profeten: wat zullen ze doen? Het zijn Mozes en Elia, die op het toneel zullen verschijnen. Zij zullen die Joden hun fout zeggen. En uit die Joodse groep die daar nu is, om de 144.000 te zijn, zal God roepen door deze profeten. Wat is het? De Geest van Elia vanuit deze heidengemeente zal gewoon doorgaan in die Joodse gemeente—regelrecht naar binnen gaan en gaan roepen; Mozes met hem. Halleluja! Ziet u het? En hij zal dezelfde boodschap van Pinksteren prediken aan die Joden, die de Messias hebben verworpen. Amen! Ziet u het? Het zal dezelfde Pinksterboodschap zijn dat deze Joden tot hen zullen prediken. En ze zullen die Joden zozeer haten dat ze hen zullen doden. En ze werden gehaat door alle naties.

En in het midden van de week—omdat ze een grote, machtige 144.000 hadden opgewekt. . . Ze hadden de Heilige Geest. En broeder, als u spreekt over wonderen doen: zij deden die. Ze stopten de hemelen en het regende niet in de dagen van hun profetie; sloegen de aarde met plagen zo vaak ze maar wilden. Zij gaven plagen en al het andere. Zij zullen die Roomsens de

weg moeilijk maken. Maar uiteindelijk zullen ze worden gedood. Onze God is een vreselijke God wanneer Hij vertoord is. Maar bedenk: dat is in de zeventigste week, en de gemeente is in de heerlijkheid—amen— het bruiloftsmaal is aan de gang. Ja!

¹⁷² Nu, merk op. Dat is waar we haar terug zagen komen tot de millenium-tempel hier aan het einde van het Joodse tijdperk, “de gezalfde.” Hier kwam Hij, rijdend op een wit paard; die volgden Hem op witte paarden. *Paard*: “krachten.” Gekleed in het wit; bloed . . . of gewaad gedrenkt in bloed; op Hem “het Woord van God” geschreven. Hij kwam als een machtige Overwinnaar, ja meneer, om het millennium op te richten; kwam in de tempel. Glorie! Daar ontmoet Hij die 144.000—nu, na die zeventigste week hier.

¹⁷³ De zeventigste week . . . dit gebeurt tijdens de zeventigste week. In de drie . . . in het midden ervan, verbreekt hij het, omdat hij die twee Pinksterprofeet doodt, ja meneer, die de aarde slaan.

En jongen, Hij vervloekt die gemeente en Hij verbrandt haar met vuur. En, wel, zij . . . We vinden het daar dat zelfs de scheepsmaten die daar stonden, zeiden: “Helaas, helaas, die grote onsterfelijke stad Rome, zij kwam aan haar einde in één uur.” Ze werd aan stukken geblazen. God weet hoe de dingen te doen. En een van de engelen keek neer en zei: “Wel, het bloed van elke martelaar voor Christus werd in haar gevonden,” door haar misleiden: zich hier te gaan organiseren en al dit andere soort spul te maken en de gemeente te verontreinigen, en bracht die dingen daar binnen en martelde juist degenen die het probeerden te behouden en hen eruit probeerden te brengen.

¹⁷⁴ Glorie! O, ik—ik weet het niet. Ik—ik—ik voel om verder te reizen. Ziet u? Bent u niet blij voor het licht van de Zoon, wandelend in het licht van de Zoon! Waar bevinden we ons, broeder? In het laatste uur! Het kan elk moment gebeuren. We zijn er!

¹⁷⁵ De—de boodschap is uitgegaan tot de laatste gemeente—gemeente die haar Christus verwierp. De Joden zijn in hun thuisland voor de tijdspanne van veertig jaar. De nieuwe stad is gebouwd. Zij zien uit naar wat? Een komende Messias. Wanneer zal het zijn? Ik weet het niet. Wanneer die Steen het beeld *hier* treft, is ze weg; het is dan allemaal voorbij.

¹⁷⁶ Nu, merk hier op. In het midden van de week—drie en een halve dag . . . drie en een half jaar, liever gezegd, verbreekt hij het verbond en veroorzaakt dat het slachtoffer en de offergave . . . die zij al zullen hebben ingesteld.

Want zij zullen regelrecht teruggaan en zeggen: “Nu, kijk: jullie zijn allemaal kerken. U kunt ontvangen worden in dit beeld voor het beest. We zullen een gemeenschap hebben. We zullen ons van het communisme ontdoen. We zullen het communisme

gewoon helemaal van de kaart veggen.” Ziet u? En zij kunnen het doen. Ziet u? En zij zullen het doen.

¹⁷⁷ Maar nu, let op. En richt. . . en richt dit op. . . de dagelijkse aanbedding en het offer zullen terugkeren in de stad wanneer de tempel herbouwd is. En deze vorst die zal komen in het midden van deze week zal zijn verbond verbreken en de offers wegdoen. Er stond: “Hij zal het verstrooien—verstrooien.” En wat hij zal doen; en het zal duren tot de voleinding.

¹⁷⁸ En merk op:

. . . *het overspreiden der gruwel om verwoesting te maken* . . .

“Het overspreiden van gruwel.” Wat is *gruwel*? “Vuilheid.” Ziet u? “Om woest te maken,” wat is dat? “Om weg te doen.” Het overspreiden van *dit*, om *dat* weg te doen. Ziet u? Het overspreiden van *dát*, Roomse macht, om heel de slapende maagd, Joden en allen te overwinnen. “We zullen allen Rooms zijn of we zullen niets zijn.” Hij zal zijn verbond verbreken in het midden van de week.

¹⁷⁹ “Overspreiding van de gruwel.” Als het de gruwel was in Jezus’ tijd, toen Rome daarheen was gekomen met hun propaganda, zal het weer Rome zijn, zal het weer een gruwel zijn, voor de gemeente.

. . . om *verwoesting* te brengen, en zullen doorgaan tot *de voleinding* . . .

Wat zal hij doen? Hij zal het voortzetten tot aan de voleinding; dat is het einde.

¹⁸⁰ Nu: Joden en Romanisme, Protestantisme (dat is de slapende maagd), zullen zich verenigen in de vorm van de bond van kerken. En het zal zijn zoals Jezus zei in Mattheüs 24, en uit Openbaringen 13:14.

Laten we Openbaring 13:14 erbij pakken, zien wat . . . Ik had het hier opgeschreven om te zien wat . . . 13:14. Goed, meneer.

En misleidde hen die op de aarde wonen door middel van die wonderen waartoe hij macht had ze te doen (deze kerken samen te laten gaan) in de ogen . . . zeggende . . . in de ogen van het beest; zeggende tot hen die op de aarde wonen dat zij een beeld moeten maken voor het beest dat de dodelijke wond door het zwaard had en leefde.

¹⁸¹ Nu, wij weten zonder enige zweem van twijfel wie dat beest was, die macht die de dodelijke wond had, die leefde. Het was toen het heidense Rome werd gedood en het pauselijke Rome zijn plaats innam; toen de heidense macht werd gedood en de pauselijke macht haar plaats innam.

¹⁸² Nu; nu, Openbaringen 13:14. Jezus, in Mattheüs 24, waarschuwde hen ervoor. “Een beeld voor het beest.”

¹⁸³ Paulus, in II Thessalonicenzen, het 2e hoofdstuk, 3e en 4e vers. Laten we het erbij pakken, zien wat Paulus, wat hij er hier over zegt. Die grote Heilige Geest op deze grote profeet van de Here—zien wat hij erover zei, in de laatste dag. In II Thessalonicenzen, het 2e hoofdstuk is het. Goed, meneer. En te beginnen met het 3e vers is het geloof ik. Goed, laten we nu lezen. Luister goed, iedereen. Hoevelen geloven dat Paulus vervuld was met de Heilige Geest? Amen. Kijk hier.

Laat niemand u misleiden op enigerlei wijze, want die dag zal niet komen, tenzij er eerst een afval kome, . . .

Hij probeert het uit hun hoofd te krijgen dat Hij toen op dat moment kwam. Zei: “Er moet eerst een avvalligheid van de gemeente zijn,” ziet u, die zou komen in dit Laodicea-tijdperk.

. . . en die mens der zonde geopenbaard worde, . . .

“De mens der zonde,” ongelooft, in de Heilige Geest. Ongelooft, geopenbaard worde.

. . . de zoon des verderfs;

Zoals Judas was: penningmeester van de gemeente.

Die zich tegenstelt en zich verheft boven alles wat God genoemd wordt, of dat aanbeden wordt; zodat hij als God in de tempel Gods zit, . . .

Broeder, is er een persoon op aarde, buiten het Vaticaan, die dat doet? Waar is het?

¹⁸⁴ Nu, ga hier verder in Openbaringen 13 en u zien latend dat deze man op een stad. . . in een stad zit, en de stad zit op—op zeven heuvels. En de getallen van het beest zijn 666, uitgeschreven in het—in het Latijnse. . . Romeinse alfabet is 666, is *VICARIVS FILII DEI* wat “in plaats van de Zoon van God” is, op de paus z’n troon. En zijn stoel, heeft een drievoudige kroon. En ik heb naar de kroon gekeken, stond zo dichtbij als mijn hand voor mijn gezicht is, zo, en—en zag de meerlaagse kroon van de paus daar in het Vaticaan, zelf, heb ernaar staan kijken om er zeker van te zijn dat ik wist waar ik het over had. “Hij stelt zich tegen, boven alles wat God genoemd wordt, ál de godvruchtige mensen. Hij is de heiligste van ze allemaal; zit in de tempel van God, gewoon tonend dat hij God is,” zonden te vergeven op aarde enzovoort, weet u wel. Zeker.

¹⁸⁵ Paulus zei: “Die avvalligheid zal eerst moeten komen, die zoon des verderfs zal geopenbaard moeten worden.”

Herinnert gij u niet dat toen Ik . . . bij u was, Ik u deze dingen verteld heb?

¹⁸⁶ O, ik had daar graag willen zitten en Paulus dat horen prediken; u niet? Hmm! Wat zou ik graag naar hem hebben willen luisteren! O, tjonge!

¹⁸⁷ Nu, wat gaat hij doen? “Een beeld voor het beest.” II Thessalonicenzen. Nu, luister. Luister nu aandachtig—heel aandachtig. De gemeente voelde al het komen van een paus. Wat is het? Het einde van dat gemeentetijdperk—Paulus. Ze zagen dat dit Nicolaïeten-gedoe aan het opkomen was; dat ze een heilig man gingen maken, (tot wat?) paus. Wereldsgezindheid en aristocraten waren de gemeente binnengeslopen en veranderden de orde van aanbidding. Paulus, met de Heilige Geest, had dat in de Geest opgevangen. En de gemeente, met haar standen en hoogwaardigheidsbekleders, vooraanstaande persoonlijkheden, enzovoort, dat ze zagen dat er iets op komst was. En de Heilige Geest waarschuwde hen voor de laatste dagen. Herinnert u zich niet hoe Jezus erover sprak? De daden van de Nicolaïeten, wat uiteindelijk een leer werd en toen een organisatie werd! Broeders, wij zijn nu niet in duisternis. Bedenk dat, ziet u. Hier zijn we.

¹⁸⁸ De daden van de Nicolaïeten, de organisatie die er begon, de grote hoogwaardigheidsbekleders, en over de gemeenten, enzovoort, vormde zich toen tot de Katholieke Kerk. En Paulus zei dat er geen eindtijd kan zijn, er geen tijd kan zijn, tot de afvalligheid van het ware Pinkstergeloof. Het Pinkstergeloof zal worden weggedaan en de hoogwaardigheidsbekleders zullen worden aangesteld. Ze zullen een man hebben die de plaats van God zal innemen, gezeten in de tempel van God, en die zich verzet boven al de mensen, op die wijze. En het, ziet u, wat is het? *Nikao*: “het overwinnen van de leken.” Ziet u? “Al wat God genoemd wordt; hij zal zitten in zijn tempel van God, als God.” Paulus zei dat er een wegvallen eerst zou zijn, in de laatste dagen. En hier zijn we nu en zien dat wegvallen en zien dat de gemeente er steeds verder vanaf raakt en regelrecht weer teruggaat. En we zijn in de eindtijd. Goed.

¹⁸⁹ Nu: als de 69 weken perfect klopten en de Joden nu in hun thuisland zijn en het heidengemeentetijdperk precies gekomen is in de eindtijd, tot de Nicolaïeten-tijd. . . of tot de Laodicea-tijd: hoe nabij is dan de komst van de Here, het einde van alle dingen, het einde van dit tijdperk, en de opname? Op het moment dat Hij die zeventigste week begint, of zeven jaar, is de gemeente weg.

¹⁹⁰ Kunt u het zien, vrienden? Steek uw hand op als u het kunt zien. Ziet u? Nu, laten we geen kinderen zijn. Laten we niet meer speels zijn. Wij zijn in de eindtijd. Er staat iets te gebeuren. Wij zijn aan het einde. Hier zijn we.

¹⁹¹ Deze 69 weken klopten precies; het weggaan van de Joden klopte precies; het gemeentetijdperk klopte precies. We zijn aan de eindtijd, de eindtijd, het Laodicea-gemeentetijdperk, het

einde ervan. De ster-boodschappers hebben allen hun boodschap gepredikt. Het is uitgegaan. We rollen nu gewoon voort op onze vaart. De Joden zijn al veertig jaar aan het terugkomen. Ze zijn in hun thuisland.

Wat moet er als volgende gebeuren? Het komen van de Steen. Daar zijn we er. Op welke tijd zal het gebeuren? Ik weet het niet. Maar broeder, wat mij betreft: ik wil klaar zijn. Ik wil mijn klederen allemaal gereed hebben.

¹⁹² Nu, we hebben nog maar een—slechts een heel paar minuten, en ik zou willen dat u nu even rustig luistert.

Op het moment dat Hij de zeventigste week begint, of zeven jaar, is de gemeente weg. Nu, luister. Ik citeer opnieuw, citeer het opnieuw, zodat u het niet vergeet. Dit is wat de Heilige Geest op mijn pen plaatste terwijl ik aan het schrijven was. Wij bevinden ons in het Laodicea-tijdperk. De Christus wordt verworpen door Zijn eigen gemeente. De ster van dit tijdperk, de boodschap, is uitgegaan. En Israël is in haar land. Ziet u waar we zijn? We zijn aan het einde.

Nu, nog één of twee opmerkingen.

¹⁹³ Al dit nu, wat wij zien, zal ons helpen, door Zijn genade, als wij trachten deze laatste zeven zegels te benaderen. Ziet u waar we het zouden hebben gemist? Van Openbaringen 6:1 tot Openbaringen 19:21, zouden we het gemist hebben; want, ziet u, we zouden hebben geprobeerd het *daar* destijds toe te passen in dit heidentijdperk terwijl het, ziet u, hier in *dit* tijdperk is. Ziet u?

Nu, we hebben het bewezen door het Woord van God en door de geschiedenis en door alles—en door de tekenen der tijden, door de dagen, dat er niets anders meer over is. Wij zijn bij de voleinding van de heidenen. Wat—wat gaan we eraan doen? Het is mijn ziel en uw ziel; het is mijn leven en uw leven; het is het leven van onze geliefden. We zijn te veel vertroeteld. We hebben te veel dingen gemakkelijk gehad. Wij kunnen maar beter in beweging komen. Het is later dan u denkt; onthoud dat maar.

¹⁹⁴ Nu: een opmerkelijke uitspraak, als u het wilt opschrijven. Luister alstublieft aandachtig. Dit is mijn laatste opmerking—op een na; ik heb een klein dingetje hier vlak na dit, een kleine aantekening waar ik over wil spreken. Nu, ontspan u even een ogenblik en luister aandachtig; 'k geef u iets opmerkelijks dat hier precies bij past. Ziet u?

Er is niet eens de dikte van een messenblad tussen het einde van dit tijdperk en het komen van Christus. Alles . . . er is niets anders meer over. Is Israël in haar thuisland? Wij weten dat. [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Zijn we in het Laodicea-tijdperk? ["Amen."] Is de boodschap van dit Pinkstertijdperk uitgegaan om te proberen de mensen terug te schudden naar de oorspronkelijke Pinksterzegening? ["Amen."]

Is iedere boodschapper door het tijdperk heen gekomen, precies net zo? [“Amen.”] Staan de naties tegenover de naties? [“Amen.”] Pestilentie? Is er een hongersnood in het land vandaag, de ware gemeente die honderden mijlen rijdt op zoek om het Woord van God te horen? [“Amen.”] “Niet om brood alleen, maar om het horen van het Woord van God.” Er kwam hongersnood. Is dat juist? [“Amen.”] Wel, we leven er nu precies middenin. Ziet u waar we zijn? We wachten op die Steen.

¹⁹⁵ Een markante uitspraak! Vanaf de tijd dat God de belofte deed aan Abraham... Mis dit niet. Vanaf de tijd dat God de belofte deed aan Abraham—Genesis 12:3— tot de tijd dat Christus verworpen werd in 33 n.Chr., door de Joden; volgens Galaten 3:16 en 17—en volgens Ushers, U-s-h-e-r-s, Ushers tijdrekening, van de Hebreëen; was de kracht van God precies 1954 jaar met de Joden. hield God Zich bezig met de Joden, 1954 jaar, volgens de tijdrekening van de Joden en volgens Galaten 3:16 en 17. Ik heb nog veel meer Schriftgedeelten, maar ik geef alleen maar die.

Vervolgens, nadat zij Christus verwierpen, keerde Hij Zich tot de heidenen om een volk te nemen omwille van Zijn Naam. Wilt u daar een Schriftgedeelte over, de plaats? Handelingen 15:14.

¹⁹⁶ Nu, naar de tijd gerekend, ontdekken we dat wij precies (luister) nog zeventien jaar hebben, en wij dezelfde hoeveelheid tijd zullen hebben die ons is gegeven, als God Zich met ons bezighield in de kracht van de Heilige Geest, sinds 33 n.Chr. tot 1977. Dezelfde hoeveelheid tijd, van 1954 jaar, dat God Zich met ons bezighield, evenveel als Hij Zich met de Joden bezighield. En dat dan!

¹⁹⁷ Nu: noteer in uw boek, een klein Schriftgedeelte hier dat ik u wil geven. Leviticus 25, te beginnen bij het 8e vers. God riep een jubeljaar uit, elk 49e jaar. Het 50e jaar was het jubeljaar. Wij weten dat. Wij begrijpen dat. Vanaf het 1e jubeljaar, van Leviticus 25:8—in 1977 zal het 70e jubeljaar zijn, precies 3.430 jaar gevend. *Jubeljaar* betekent: “Het omhooggaan! De vrijlating!”

O, wij zien uit naar de komst van die blijde millenniumdag,
 Wanneer onze gezegende Here zal komen en
 Zijn wachtende bruid weg zal nemen;
 O, de wereld zucht en roept om die dag van
 lieflijke vrijlating,
 Als onze Heiland weer terug naar de aarde zal
 komen.

¹⁹⁸ Hebt u dat begrepen? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] God heeft Zich met ons precies dezelfde hoeveelheid tijd beziggehouden als Hij Zich met de Joden bezighield. Vanaf de

tijd dat Hij Abraham de belofte gaf tot de verwerping van de Messias in 33 n.Chr., was 1954 jaar. En nu hebben we nog 17 jaar te gaan. We hebben ongeveer 1930 en nog wat jaar gehad. We hebben 17 jaar te gaan, tot '77, dat het 70e jubeljaar zal zijn sinds het begin van jubeljaren. En wat zal het zijn? O, broeder! Let nu goed op. Mis het niet. Het zal het jubelfeest zijn van het omhooggaan van de heidenbruid en de terugkeer van Christus tot de Jood, wanneer zij uit slavernij gaan. Amen! Ziet u het niet? Van over de hele wereld zijn ze daar bijeengekomen voor die dag. O tjonge! Ziet u waar we zijn? We weten niet op welk moment het zou kunnen gebeuren. We bevinden ons aan de eindtijd.

¹⁹⁹ Nu, luister. Tot u oudgedienden hier in de—in de gemeente, die hier al een lange tijd zijn geweest: ik wil dat u iets opmerkt. Ik heb dit nooit geleerd tot gisteren; ik pakte het op van een geschiedkundige, Paul Boyd, en toen. . . En ik ben het nagegaan, door de Schrift heen, heb deze andere datums hier opgepikt, enzovoort, en nam het, en liep het. . . ging het na.

²⁰⁰ Nu: in 1933, toen we hier in de vrijmetselaarstempel dienst hadden, waar de Church of Christus vandaag staat, op een ochtend in april, voordat ik van huis vertrok— ik was mijn auto aan het inwijden (ik had een auto uit '33 en ik was die aan het inwijden aan de dienst van Here.), en in een visioen zag ik de eindtijd (Nu, merk op hoe markant dit is—vroeger toen ik nog maar een jongen was— en u kunt zich voorstellen hoe een auto uit 1933 eruitzag—nú, hoe het eruitzag.) en ik ging daar naar de vrijmetselaarstempel, waar sommigen van u oudgedienden hier het zich herinneren— het staat geschreven op een oud papiertje thuis, het is al in druk en is de wereld rondgegaan, ziet u— dat was in 1933, en ik voorspelde dat er een of andere grote tragedie zou gebeuren, met deze Verenigde Staten, vóór, of tegen het jaar 1977. Hoevelen herinneren zich dat ik dat zei? Kijk naar de handen. Zeker.

²⁰¹ Nu, let op: ik voorspelde dat er zeven dingen nog in de maak waren, van de. . . vóór deze grote voleinding of grote zaak hier in de Verenigde Staten zou plaatsvinden, een of andere grote afschuwelijke zaak.

Ik zei—nu onthoud, dit is voordat het begon—ik zei dat we een Tweede Wereldoorlog in zouden gaan. Hoevelen herinneren zich dat ze het mij hoorden zeggen? Zeg: “Amen.” [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Goed. Een Tweede Wereldoorlog! Ik zei: “De president die nu is. . .” Ik heb dit uit de oude Schrift gekopieerd, van dat oude stuk, gisteren—dat “De president die we nu hebben,” dat was. . . Hoevelen herinneren zich wie het was? [Een broeder zegt: “Franklin Roosevelt.”] Franklin D. Roosevelt. Ik zei: “De president die we nu hebben, zal zich zelfs kandidaat stellen voor de vierde termijn,”—hij was toen in zijn eerste— “zal de vierde termijn ingaan, en wij zullen in een Tweede Wereldoorlog worden gebracht.”

²⁰² Ik zei: “De dictator die nu in Italië opkomt, wat Mussolini is, hij zal aan de macht komen. En hij zal naar Ethiopië gaan; en Ethiopië zal voor hem vallen.” Er zijn mensen die hier nu zitten die weten dat er een groep mensen was die er kwam staan, toen ik mijn samenkomst in de Redman’s Hall daar die avond hield, toen ik daarheen moest gaan om dat te prediken, Redman’s Hall, en me uit de hal zou gooien omdat ik zoiets zei. [Zuster Wilson zegt: “Amen. Dat klopt.”—Red.] Ja. Ja. Mevrouw Wilson, ik weet dat u . . . Dat klopt. Toen ik dat zei . . . Maar deed hij het? “Maar,” ik zei: “hij zal tot een beschamende einde komen,” en dat gebeurde ook. Hij en de vrouw met wie hij ging, werden ondersteboven gekeerd en op straat aan een touw opgehangen—met hun voeten naar boven, hun kleren die naar beneden hingen. Goed; dát gebeurde.

²⁰³ En toen: ik zei: “De vrouwen werden toegestaan om te stemmen. Wat absoluut een schande is voor het land. En door te stemmen zullen ze op een dag de verkeerde man verkiezen.” En ze deden dat bij deze laatste verkiezing. O, o! Vier . . . (Ik zei: “De wetenschap zal zich zodanig ontwikkelen . . .”) Nee, hiér—dat was het derde. Pardon.

²⁰⁴ Hier is de volgende, dáár—de vierde. Ik zei: “Onze oorlog zal met Duitsland zijn, en ze zullen een hele grote betonnen plek bouwen en zich daarin versterken en de Amerikanen zullen een vreselijke klap krijgen.” De almachtige God weet, voor Wie ik nu sta, dat ik die onafhankelijke nazi’s zo tegen de Amerikanen zag slagen bij die muur. En er zijn vele jongens die hier nu staan die bij die Siegfriedlinie waren, die weten wat het was. En bedenk: dat was elf jaar voordat de Siegfriedlinie werd gebouwd. Is God waarachtig? Voorzegt Hij nog steeds dingen die zullen gebeuren? Kijk. Dat is—dat was de vierde.

²⁰⁵ Nu, het vijfde. “De wetenschap zal zich op zodanige wijze ontwikkelen totdat ze een auto zullen maken die niet bestuurd hoeft te worden door een stuurwiel. En de auto’s zullen de vorm van een ei blijven krijgen, tot de voleinding—de eindtijd. Ik zag een Amerikaans gezin over de weg gaan, op een brede weg, rijdend in een auto met hun rug gekeerd naar waar het stuur zou moeten zijn— het leek alsof ze aan het dammen of kaarten waren.” En we hebben het. Het is op televisie. *Popular Science*, *Mechanics*, liever gezegd, hebben het allemaal. We hebben de auto. Het wordt bestuurd door afstandsbediening, door—door radar. Ze hoeven er niet eens een stuur in te hebben. Stel gewoon uw draaiknop zo in, zoals u bij uw telefoon kiest, en uw auto brengt u er rechtstreeks heen; kan niet verongelukken of wat ook—geen andere auto’s. De magneet houdt de rest van ze bij u vandaan. Ziet u? Ze hebben het. O, tjonge! Denk eraan. Werd dertig jaar voordat het gebeurde voorspeld!

²⁰⁶ Nu: dat brengt ons dan bij de verkiezing van president Kennedy.

En deze auto die op het—op het toneel komt, brengt dat vijf dingen (uit de zeven) die precies gebeurd zijn.

207 Nu: ik voorspelde en heb gezegd “dat ik een grote vrouw zag opstaan, er mooi uitziend— gekleed in heel hoogwaardig vorstelijk purper.” En ik heb het tussen haakjes hieronder: “(Zij was een groot heerser in de Verenigde Staten; misschien de Katholieke Kerk.)” Een vrouw . . . een of andere vrouw; ik weet niet of het de Katholieke Kerk zal zijn. Ik weet het niet. Ik kan het niet zeggen. Het enige wat ik zag: ik zag de vrouw, dat was alles.

208 Maar dit is een vrouwenland. Dit land is nummer dertien, in de profetie. Ze heeft dertien strepen, dertien sterren. Ze begon als dertien koloniën. Dertien, dertien, alles is dertien. Verschijnt zelfs in het 13e hoofdstuk van Openbaringen. Zij is dertien. En zij is een vrouwenland.

209 De echtscheidingsrechtbanken in Amerika produceren meer echtscheidingen, door onze vrouwen, dan al de andere landen. De moraal in ons land is lager . . . en echtscheidingen, dan het in Frankrijk is, of Italië, waar prostitutie op straat is. Zo . . . maar zij zijn prostituees; de onze zijn getrouwde vrouwen die proberen te leven met verscheidene mannen, en verscheidene getrouwde mannen die met andere vrouwen proberen te leven.

210 In de landen waar ze polygamie hebben, is het duizendmaal beter. En toch is polygamie verkeerd; dat weten we. Maar het laat gewoon zien hoe ontaard we zijn.

211 Ik heb daar een stuk uit de krant, waar het liet zien dat toen onze Amerikaanse jongens overzee gingen in deze laatste oorlog, dat meer dan, ik geloof dat het rond 70 was . . . Wel, nu, wacht eens even; ik geloof dat het drie op de vier waren, die overzee gingen, gescheiden waren door hun vrouw voor ze terugkwamen. En een hele grote kop die luidt: “Wat is er gebeurd met de moraal van ons Amerikaanse volk?” Herinnert u zich dat u het hebt gezien? Jullie allemaal denk ik wel. “Wat is er gebeurd met de moraal van onze Amerikaanse vrouwen?” Fabrieken—ginds te werken met andere mannen. Het is een vrouwennatie. Wat gaat ze hebben? Een vrouwelijke god, of een godin.

212 Nu: toen, daarna, keerde ik me om en keek. En ik zag deze Verenigde Staten branden als een smeulende vuur—rotsen waren opgeblazen. En het brandde als een—een hoop vuur bij houtblokken of zoiets dat het gewoon in brand stak. En keek zover ik kon zien, en zij was opgeblazen. En toen verliet het visioen mij. Vijf van de drie zijn gebeurd . . . of vijf van de zeven, liever, zijn gebeurd.

213 En hier komt het opnieuw en laat het zien. En toen voorspelde ik. Ik heb nooit gezegd dat de Here mij dat vertelde—maar toen ik die ochtend in de kerk stond— ik zei: “De wijze waarop vooruitgang . . .” Ik kwam terug bij het ene eind van hun

muur en liep naar het andere eind van de muur. Ik zei: “De manier waarop vooruitgang wordt geboekt: ik zal voorspellen dat de tijd . . . ik weet niet waarom ik het zeg. Maar ik voorspel dat dat allemaal zal gebeuren tussen nu, 1933, en 1977.”

En zonder het te weten, God kent mijn hart, ik heb het nooit geweten tot gisteren dat 1977 het jubeljaar is en precies dezelfde hoeveelheid tijd verstreken is die Hij aan Israël gaf en alles aan het einde is. Dus we zijn aan . . . En hier zijn we aan het einde van het tijdperk, bij het binnenkomen van de zeventigste week. We weten niet op welk moment de gemeente weg zal zijn. O, tjonge! Wat kunnen we doen, vrienden? Waar zijn we wel?

²¹⁴ Ziet u wat we nu zijn? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Begrijpt u Daniëls zeventigste week nu? [“Amen.”]

Ziet u, nu: wanneer we verdergaan in deze zegels en dergelijke, deze zegels verbreken. De eerste die er komt, een ruiter op het witte paard, en hij heeft een boog in zijn hand. Kijk wie die kerel is. Let op dat vale paard dat achter hem aan rijdt. Ziet u? Let op wie het is en kijk hoe ze binnenkomen. Kijk hoe die 144.000 er komen. Let op die slapende maagd, wanneer zij opkomt. Kijk dan hoe al deze dingen plaatsvinden: het uitstorten van de schalen, de weeën, de drie onreine geesten als kikkers. Let op die dingen hoe ze precies in die plagen passen, precies, als ze worden uitgestort. Elke keer dat een zegel geopend werd, wordt er een plaag uitgestort en komt er een vernietiging. En kijk wat er plaatsvindt, nu, aan het einde.

²¹⁵ En o, let op deze drie profeten . . . of deze twee profeten als zij hier opstaan. En in het midden van de week—ze worden zo afgesneden en dan begint de slag van Armageddon; en dan begint God Zelf te spreken; dan staat Hij op en begint te vechten. Die profeten slaan de aarde. Ze prediken de naam van Jezus Christus. Ze dopen op dezelfde wijze. Ze doen hetzelfde als wat de eerste Pinkstervaders deden en velen volgen hen. Maar die, die zich verbonden hebben, die organisatie, ging gewoon door—en zelfs de kracht van die profeten verbrak het niet. En uiteindelijk zeiden ze: “We zullen het allemaal één organisatie maken.” En hij brengt (wat is het?) de gruwel, Romanisme, om de hele zaak ermee te overspreiden, die verwoesting brengt. “De gruwel die verwoesting brengt,” neemt alles in, “de vuiligheid.”

²¹⁶ Herinnert u zich: de oude moeder hoer die op het beest zat, in scharlaken gekleed, zo, die zeven koppen had en tien horens. Herinnert u zich dat? “En zij had een beker in haar hand van de vuilheid van haar gruwel.” Dat was haar leerstelling, die ze de mensen voorlegde. En daar zijn we, mijn broeders. Wij bevinden ons aan de eindtijd.

²¹⁷ Kleine kinderen: we weten het nooit—misschien leven we niet om vanavond weer terug te komen. Misschien leven we niet om elkaar weer te zien. Ik weet het niet. Maar het einde is zo

nabij; het einde is zo dichtbij. Hier is de Schrift. Daar is gewoon absoluut volmaakt, Schriftuurlijk bewijs.

218 Nu, als er iets is dat u niet hebt begrepen, schrijf me dan een briefje en laat het me weten. Ziet u? Zeg iets. Sommigen van u broeders daar op de banden, in de andere gebieden: als er iets is waarmee ik u kan helpen, laat het me weten. U kunt het oneens zijn met mij, en ik kan het oneens zijn met uw organisatie; niet ú, maar het systeem van uw organisatie. Ik ben het niet oneens met de Katholieke mensen. Ik zeg niet dat ik niet van Katholieke mensen hou, dat ik niet van organisatie mensen hou. Dat is het niet. Ik hou van alle mensen, maar ik ben het niet eens met dat systeem dat u vastgebonden houdt. Dat is het: het systeem ervan. Dat is het.

219 Ik was niet tegen Duitsland; het was het nazisme. Ik was niet tegen Italianen; het was tegen het—het fascisme. En bedenk: ik deed nog een andere voorspelling in die tijd—gewoon een voorspelling—en velen van u oudgedienden herinneren het zich. Ik zei: “Er zijn drie grote ismen die vandaag vat proberen te krijgen op de wereld: fascisme, nazisme en communisme.” En wat zei ik? Ze zouden allemaal in het communisme opgaan.

220 Toen heb ik het jullie allen laten herhalen: “Houd uw ogen op Rusland.” Weet u dat nog? “Houd uw ogen op Rusland. Zij zullen allemaal in het communisme opgaan.”

En dan zal het allemaal uiteindelijk opgaan in het Katholicisme. Bedenk: het zal allemaal opgaan in het Katholicisme, in de eindtijd. Zo is dat precies. Dat is bij de slag van Armageddon, *hierzo*, als Christus Zelf komt.

221 Maar deze drie profeten . . . Deze drie en een half jaar, liever—dat is Openbaringen 11:3— u hebt het vele malen gelezen: “Ik geef macht aan Mijn twee getuigen; en zij zullen 1.260 dagen profeteren.” Hoeveel is dat, 1.260 dagen? Drie en een half jaar. “En dan zullen zij gedood worden op straat,” precies in het midden van deze zeventigste week.

Dus ziet u waar de zeventig weken van Daniël zijn? Ziet u waar we nu leven? We zijn aan het einde, mijn geliefde vrienden. We zijn aan het einde. De dagen . . .

Naties breken, Israël ontwaakt,
De tekenen die de profeten voorzegden; (Hier
zijn we.)
De dagen der heidenen zijn geteld, (*Hier.*) met
verschrikkingen bezwaard;
“Keer terug, o verstrooiden, tot het uwe.”

Laten we het zingen:

De dag van verlossing is nabij,
De harten der mensen bezwijken van angst;

Wees vervuld met de Geest, uw lampen in orde
 en schoon,
 Kijk omhoog! Uw verlossing is nabij.

O, tjonge! Is dat niet wonderbaar?

Naties breken, Israël ontwaakt,
 De tekenen die de profeten voorzegden;
 De dagen der heidenen geteld, met
 verschrikkingen bezwaard,
 “Keer terug, o verstrooiden, tot het uwe.”

Nu samen:

De dag van verlossing is nabij,
 De harten der mensen bezwijken van angst;
 Wees vervuld met de Geest, uw lampen in orde
 en schoon,
 Kijk omhoog! Uw verlossing is nabij.

Laat me een klein vers voor u zingen.

Valse profeten liegen, Gods waarheid
 ontkennen zij,
 Dat Jezus de Christus onze God is;

Ze maken van Hem een of andere derde persoon. U weet dat.
 Maar dat is Hij niet. Hij is onze God.

Maar we zullen wandelen waar de apostelen
 hebben getreden.

Want de dag van verlossing is nabij,
 De harten der mensen bezwijken van angst;
 Wees vervuld met de Geest, uw lampen in orde
 en schoon,
 Kijk omhoog! Uw verlossing is nabij.

²²² Bent u niet blij? Terug naar de boodschap, broeder! Terug
 naar het oorspronkelijke! Terug naar Pinksteren! Terug naar
 de ware zegen! Terug naar de naam van Jezus Christus! Terug
 naar de doop van de Heilige Geest! Terug naar de tekenen en
 wonderen! Terug naar Pinksteren! Weg met de organisatie! Terug
 naar de Heilige Geest! Hij is onze Leraar.

Want de dag van verlossing komt nabij,
 De harten der mensen bezwijken van angst;
 Wees vervuld met de Geest, uw lampen in orde
 en schoon,
 Kijk omhoog! Uw verlossing is nabij.

²²³ Is dat niet wonderbaar? Wat zei de profeet? “Er zal een
 tijd komen wanneer het. . . u niet kunt zeggen of het nacht of
 dag is.” Kijk hoe het is geweest. Ziet u? O, zo erg, door de
 gemeentetijdperken heen!

Maar het—het zal licht zijn in de avondtijd,

Het pad naar de heerlijkheid zult u zeker vinden;
 In de waterweg is het licht vandaag,
 Begraven in de kostbare naam van Jezus.
 Jong en oud, bekeert u van al uw zonden,
 De Heilige Geest zal zeker binnenkomen;
 Deze avondlichten zijn gekomen,
 Het is een feit dat God en Christus één zijn.
 Het zal licht zijn . . .

Allemaal samen.

. . . in de avondtijd,
 Het pad naar de heerlijkheid zult u zeker vinden;
 In de waterweg is het licht vandaag,
 Begraven in de kostbare naam van Jezus.
 Jong en oud, bekeert u van al uw zonden,
 De Heilige Geest zal zeker binnenkomen.
 Want de avondlichten zijn gekomen,
 Het is een feit dat God en Christus één zijn.
 (Niet drie; maar één!)

²²⁴ Terug naar de boodschap! Terug naar het begin! Terug naar wat Paulus onderwees! Terug naar de doop waarmee hij doopte! Zag hij mensen die de andere wijze gedoopt waren, vertelde hij hen om opnieuw gedoopt te komen worden. Hij zei: “Als een engel uit de hemel kwam die iets anders predikte, laat hem vervloekt zijn.” Dus het is weer terug naar de boodschap, vriend! Het is avondtijd.

²²⁵ O, ik hou zoveel van Hem, u niet? Hoevelen zien Daniëls zeventigste week nu en zien wat de zeventigste week is? Hoevelen geloven het? Zeg: “Amen.” [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Amen! Geprezen zij God!

²²⁶ Nu, wat is het volgende? De zeven zegels nu. We gaan daar op in, wanneer de Here het toestaat. Wanneer dat zal zijn, weet ik niet. Gewoon wanneer Hij het geeft, dan zullen we er meteen op ingaan. Dan gaan we een lange, lange samenkomst hebben, omdat het vanaf het 6e hoofdstuk t/m het 19e in beslag zal nemen om er doorheen te komen—en zo langzaam als ik ermee ben.

²²⁷ Nu, ik wil niet dat er iemand weggaat en dit verkeerd begrijpt. De band loopt nog. Ik wil niet dat iemand het verkeerd begrijpt. Begrijp het nu niet verkeerd en zeg niet: “Broeder Branham zei dat Jezus in 1977 zou komen.” Ik heb nooit zoiets gezegd. Jezus zou vandaag kunnen komen. Maar ik heb voorspeld dat er tussen '33 en '77 iets zou plaatsvinden— dat deze dingen die ik heb zien gebeuren, in het visioen, zouden plaatsvinden. En vijf ervan hebben al plaatsgevonden. En ik geloof, met de atoomdingen die we nu hebben. . .

228 En hebt u gezien wat onze president net zei? Over het willen van nog een oorlog. Hij wil—wil Berlijn tot voorbeeld stellen, zei hij. Wilde dat tot voorbeeld stellen. En Cuba dan hier in onze achterdeur? Waarom daar geen voorbeeld van maken? En dat dan? O, het is zulks onzin! Ziet u?

229 O, broeder, we zijn gewoon aan het einde. Ze gaan . . . Het zal precies uitkomen zoals God het zei, dus wat heeft het—wat heeft het voor zin om iets te doen dan alleen te lezen wat Hij zei en in orde te komen en je ervoor klaar te maken. En laat haar dan komen. We wachten erop.

Wij kijken uit naar de komst van die blijde millenniumdag,
 Wanneer onze gezegende Here zal komen en
 Zijn wachtende bruid zal weghalen;
 O, de aarde zucht en roept om die dag van
 lieflijke vrijlating,
 Wanneer onze Heiland weer terug zal komen
 naar de aarde.

O! Onze Here komt weer terug naar de aarde,
 Ja, onze Here komt weer terug naar de aarde,
 O, Satan zal duizend jaar gebonden zijn,
 We zullen dan geen verleider hebben,
 Nadat Jezus weer terug zal komen op aarde.

Hoevelen zijn gereed? Hef uw hand op. O, tjonge!

O! Onze Here komt weer terug naar de aarde,

Laten we gewoon staan en elkaar de hand schudden.

Onze Here komt weer terug naar de aarde,
 O, Satan zal duizend jaar gebonden zijn,
 We zullen dan geen verleider hebben,
 Nadat Jezus weer terug zal komen op aarde.

O! Onze Here komt weer terug naar de aarde,
 Ja, onze Here komt weer terug naar de aarde,
 O, Satan zal duizend jaar gebonden zijn,
 We zullen dan geen verleider hebben,
 Nadat Jezus weer terug zal komen op aarde.

Jezus wederkomst zal het antwoord zijn op de
 aarde haar verdriet en geroep:
 Want de kennis des Heren zal de aarde, zee en
 lucht vervullen;
 God zal alle ziekte wegnemen en zal de lijdende
 tranen doen drogen,
 Nadat Jezus weer zal terugkeren op aarde.

O! Onze Here komt weer terug naar de aarde,
 Ja, onze Here komt weer terug naar de aarde,
 O, Satan zal duizend jaar gebonden zijn,
 We zullen dan geen verleider hebben,

Nadat Jezus weer zal terugkeren op aarde.

²³⁰ O, tjonge! Voelt u zich niet goed? Denk, vrienden, dit is Pinksteren, aanbidding! Dit is Pinksteren. Laten we in onze handen klappen en het zingen. Pinkstermensen, iedereen, maak u nu los, haal die oude Methodisten-vormelijkheid nu uit u. Komaan, laten we het zingen!

O! Onze Here komt weer terug naar de aarde,
Ja, onze Here komt weer terug naar de aarde,
Satan zal duizend jaar gebonden zijn,
We zullen dan geen verleider hebben,
Nadat Jezus weer terug zal komen op aarde.

O! Onze Here komt weer terug naar de aarde,
(De Bijbel zegt het!)
Ja, onze Here komt weer terug naar de aarde,
Satan zal duizend jaar gebonden zijn,
We zullen dan geen verleider hebben,
Nadat Jezus weer terug zal komen op aarde.

Hebt u Hem lief? Goed. Ik heb Hem lief. *Ik heb Hem lief*, zuster Gibbs. O, laten we gewoon onze handen nu naar Hem opheffen.

Ik heb Hem lief, ik heb Hem lief
Omdat Hij mij eerst liefhad
En mijn redding kocht (Waarzo? Hier op
Golgotha.)
Aan Golgotha's hout.

Ik heb Hem lief, (Glorie!) Ik heb Hem lief
Omdat Hij mij eerst liefhad
En mijn redding kocht
Op Golgotha's hout.

61-0806 De Zeventigste Week Van Daniël
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org